Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2148 | 4 pagini — 20 bani | Miercuri 28 martie 1956

Lucrările celei de a 8-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La 27 martie s-au deschis lucrările celei de a 8-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La deschiderea sesiunii au luat parte numeroși invitați: fruntași din întreprinderile Capitalei, reprezentanți ai vieții științifice și culturale, reprezentanți ai organizațiilor de partid și obștești, ziariști romîni și străini.

In tribune se aflau membri ai corpului diplomatic.

In loja din stînga incintei au luat loc tovarășii dr. P. Groza, acad. M. Sadoveanu, M. Mujic, A. Bunaciu și ceilalți membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

In loja din dreapta au luat loc tovarășii Gh. Apostol, general de armată E. Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general colonel Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, general colonel L. Sălăjan, I. Cozma, J. Fazekaș, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici. Președintele Marii Adunări Naționale, tov. C. Pîrvulescu a declarat deschisă cea de-a 8-a sesiune a Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a adoptat următoarea ordine de zi:

— Proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956;

— Proiectul de lege pentru modificarea Codului de procedură penală;

— Proiectul de lege pentru modificarea legii nr. 5 din 1952 pentru organizarea judecătorească;

— Proiectul de lege pentru modificarea și complectarea Codului familiei, pentru modificarea decretului nr. 31 din 1954 și a decretului nr. 32 din 1954, precum și cu privire la unele dispoziții tranzitorii în materie de înfiere;

— Proiectul de lege pentru modificarea unor articole din Constituția R.P.R.;

— Proiectul de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni.

La propunerea deputatului E. Mazilu, Marea Adunare Națională a hotărît în unanimitate eliberarea deputatului I. Popescu-Puțuri din funcția de membru și președinte al comisiei bugetare a Marii Adunări Naționale în legătură cu primirea unei alte însărcinări și a ales în această funcție pe deputatul Gh. Stoica.

De asemenea Marea Adunare Națională a hotărît în unanimitate eliberarea deputatului Stelian Nițulescu din funcția de membru și președinte al comisiei de propuneri legislative a Marii Adunări Naționale, în legătură cu primirea unei alte însărcinări și alegerea în această funcție a deputatului Ion Vințe, precum și alegerea deputatului Evghenie Nicolaev în funcția de membru al comisiei de propuneri legislative.

Ședința de dimineață a fost apoi ridicată.

La amiază a avut loc ședința comisiei bugetare și a comisiei de propuneri legislative.

In ședința de după amiază, tov. Manea Mănescu, ministrul Finanțelor a prezentat raportul asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1956.

In continuare deputatul Gh. Stoica, președintele Comisiei bugetare a Marii Adunări Naționale, a prezentat coraportul comisiei asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1956.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

TINEREȚEA ne e dragă

Tinerii cercetători

CLUJ (de la corespondentul nostru). — La Universitatea „Victor Babeș" din Cluj a avut loc în zilele de 24 și 25 martie conferința cercurilor științifice studențești, eveniment închinat Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Au fost prezentate cu acest prilej 44 lucrări, unele colective, altele individuale. Discuțiile purtate de studenți și de cadrele didactice pe marginea lucrărilor au arătat că studenții noștri îmbrățișează cu curaj munca practică de cercetări științifice. Temele lucrărilor sînt în marea lor majoritate legate de probleme importante ale luptei poporului pentru construirea socialismului.

Merită să fie amintite lucrările: „Studiul nisipurilor de turnătorie, cu privire specială asupra nisipurilor din împrejurimile Clujului", lucrare a unui colectiv de studenți de la facultatea de geologie sau lucrarea „Starea fito-sanitară din pepiniera G.A.S. Aiud", prezentată de Eugenia Diordiță, studentă în anul III al Facultății de științe naturale.

Succesele lor, studenții de la Universitatea „Victor Babeș" le-au închinat Săptămînii Mondiale a Tineretului sub semnul căreia s-a desfășurat conferința.

În vizită la Salonta

Delegația tineretului maghiar invitată cu prilejul Săptămînii Mondiale a Tineretului a vizitat printre altele și gospodăria agricolă colectivă din Salonta. Oaspeții s-au bucurat de o caldă primire din partea colectiviștilor.

Printre tinerii delegați maghiari se află și Radocz Iozsef, membru al gospodăriei agricole colective din Balmazojyaros. El a vorbit colectiviștilor din Salonta despre angajamentul pe care membrii brigăzii de tineret din care face parte și l-au luat de a termina însămînțatul păioaselor pînă la 4 aprilie.

Cu prilejul vizitei la Salonta, tinerii oaspeți au vizitat și muzeul local. Fotografia noastră îi înfățișează în timpul vizitei la muzeu.

Pe scurt

☆ In cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului, marți după amiază, acad. Tudor Arghezi s-a întîlnit în aula Bibliotecii centrale universitare, cu tinerii din Capitală.

Criticul Mihail Petroveanu a făcut o prezentare a operei maestrului Tudor Arghezi.

Au luat cuvîntul numeroși participanți la întîlnire care au adus un cald salut autorului volumului „1907" și al altor opere valoroase.

In încheiere, acad. Tudor Arghezi a mulțumit tuturor pentru cuvintele rostite.

☆ In dimineața zilei de 22 martie la magazia uzinei „Înfrățirea" din Oradea s-a predat de către secția tineretului 25 tone de oțel economisit numai în două luni și 20 zile.

La obținerea acestor rezultate și-au adus din plin contribuția brigăzile utemiste conduse de cei mai buni forjori: Pantea Alexandru și Iuliu Vaprejan.

☆ Zilele acestea terenul sportiv din orașul Suceava s-a transformat într-un adevărat șantier. Sute de tineri de la P.T.T.R. Intreprinderea „Producția" Suceava, I.C.A.R., sfatul popular regional și orășenesc ca și din alte întreprinderi și școli au muncit pentru amenajarea terenului. In prezent terenul este gata și-i așteaptă pe sportivi.

☆ Pionierii din Stulpicani raionul Gura Humorului au strîns peste 600 kg. fier vechi. Tinerii din întreg raionul s-au alăturat acestei acțiuni realizînd peste 5800 kg. fier vechi.

☆ La cinematograful „Ilie Pintilie" din Iași s-au adunat duminică peste 1.000 de tineri și tinere, să asculte cuvîntul tov. Benedict Leibovici, secretar al comitetului orășenesc de partid, care a prezentat conferința „Să educăm tineretul în spiritul unei comportări demne".

Cîțiva marinari străini ne declară...

La Constanța a avut loc adunarea tineretului din oraș în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului. Tinerii au avut cu această ocazie și cîțiva oaspeți deosebiți: marinari de pe vasele străine aflate în portul Constanța. Solicitați de către corespondentul nostru, oaspeții au făcut aceste scurte declarații:

Zimond Vejbovici

marinar polonez

„Pentru zilele Săptămînii Mondiale, pregătim pe vasul nostru un program artistic la care-i vom invita și pe tinerii romîni..."

Ciang Cian-lung

marinar chinez

„Am petrecut o seară minunată. Despre tot ce-am văzut aici voi scrie chiar mîine soției mele aflate la Tetin..."

George Giusepis

marinar grec

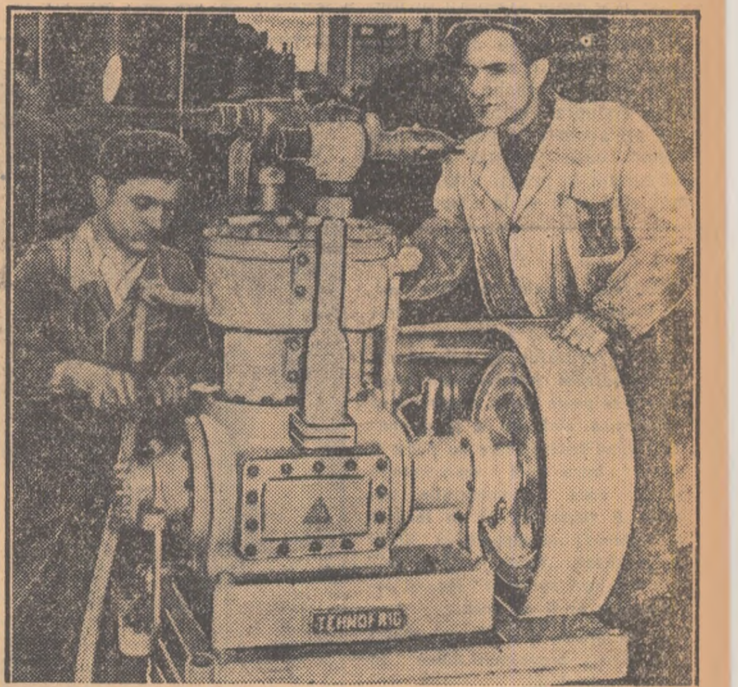
„Sîntem de 6 zile în portul Constanța și am avut ocazia să vizităm orașul, să cunoaștem tineretul lui minunat, oameni prietenoși cărora le place viața. Dorim să ne întîlnim mai des cu tineretul constănțean, să legăm cu el puternice prietenii și prin el cu întregul tineret romîn..."

K. A. Francis

marinar englez

„Trimitem în numele marinarilor de pe vasul nostru calde salutări prietenilor romîni, pace și prietenie. Despre întîlnirea noastră vom scrie prietenilor din țară și celor pe care i-am lăsat în porturile pe unde am trecut".

Să mai comentăm oare aceste declarații ale prietenilor noștri marinari care au vizitat și s-au cunoscut cu tinerii dintr-un oraș al patriei noastre?

Ca întregul colectiv al uzinelor „Tehnofrig" din Cluj și maistrul Adalbert Kiss din brigada de productivitate nr. 2 se străduiește să îndreptățească mîndria acestui colectiv pentru succesele deosebite pe care le-a obținut.

In fotografie: Maistrul Adalbert Kiss împreună cu tînărul Valeriu Gîrbovan execută încărcarea la presiune a unui compresor.

Foto: AGERPRES

Ce facem după adunările de alegeri?

Tovarășul Valeriu Ignat, secretarul comitetului U.T.M, a asistat la adunarea de alegeri a organizației de secție nr. 1. Utemiștii s-au criticat între ei, au arătat totodată greșelile biroului, iar la sfîrșit, au ales în noul birou cinci băieți buni, plini de inițiativă, lucrători pricepuți și utemiști devotați, dornici să muncească așa cum le-a cerut adunarea...

Tot ce s-a spus în adunare a stat în atenția secretarului. Chiar dacă unele critici n-au fost adresate direct comitetului, multe i se potriveau.

— Da... unii băieți n-au știut cum să muncească, dar noi i-am ajutat destul? Adunarea s-a orientat just, a ales pe cei mai buni utemiști, dar unii n-au mai fost niciodată în birou, n-au experiența conducerii... La alegerile viitoare nu va trebui să se spună același lucru — că n-au știut să muncească. De la început trebuie să-i învățăm... Și Valeriu Ignat simți puternic cît de mare e răspunderea comitetului.

Adunarea de alegeri s-a terminat. A doua zi, în prima oră după lăsarea lucrului, la sediul U.T.M. s-au adunat membrii noului birou, secretarul comitetului și secretarul organizației de partid. S-a discutat despre atribuțiile fiecărui membru al biroului, despre sarcinile de producție ale secției, despre căminul tineretului. Nu s-ar putea spune că prin această discuție s-au lămurit toate problemele. Dimpotrivă, au rămas destule nerezolvate, iar altele noi se vor ivi pe parcurs. Important este însă că utemiștii aceștia, care vor trebui să conducă organizația de secție pînă la viitoarele alegeri, au simțit de la începutul drumului lor, umărul puternic al tovarășilor cu mai multă experiență decît el. Aceasta s-a întîmplat la Combinatul chimic nr. 2.

La mina Lupeni s-a ținut adunarea de dare de seamă și alegeri a organizației de bază U.T.M. Și aici a fost ales un comitet nou. Tîrziu, după terminarea adunării, împuternicitul comitetului raional U.T.M. Petroșani a ținut o consfătuire „telegrafică" cu noul comitet. O caldă strîngere de mînă și... utemistul Gheorghe Cojocaru a rămas secretarul comitetului organizației de bază, — muncă de mare răspundere, dar pe care o deține pentru prima oară.

De atunci au trecut cîteva săptămîni. Tovarășul Gheorghe Cojocaru, un tînăr inimos, dorește să schimbe în bine munca organizației. Singură, dorința nu-i ajunge. N-are experiență, nu știe ce trebuie să facă. De la adunarea de alegeri și pînă mai acum cîteva zile, nici tovarășul Bartoty Ioan, instructor al comitetului raional pentru această organizație, nici alți activiști n-au vizitat mina Lupeni. Tovarășul Gheorghe Cojocaru și ceilalți membri ai comitetului încă nu știu cu ce să-și înceapă munca.

In fiecare an, noi promoții de utemiști intră în organele de conducere. Ei aduc cu sine multă dragoste de muncă, îndrăzneală și entuziasm. Dar aceste calități sînt deseori întovărășite de lipsa de experiență. A-i ajuta de la început este nu numai datoria organelor superioare, dar și un mijloc de a-i înarma cu experiența cîștigată pînă acum, astfel încît drumul lor să fie scutit în parte de căutări și de eșecuri.

Dacă tovarășii de la comitetul raional U.T.M. Petroșani vor trata și pe alți utemiști proaspeți aleși în organele de conducere cu aceeași indiferență și lipsă de căldură cu care au fost tratați cei de la mina Lupeni, acum la începutul lor de drum, să nu rămînă surprinși peste cîtva timp de lipsa lor de activitate.

Documentele celui de al II-lea Congres al partidului conțin indicații deosebit de prețioase în legătură cu activitatea organizațiilor U.T.M. Trebuie să obținem ca direcția principală a muncii organizațiilor U.T.M. să fie îndreptată în spre mobilizarea și mai vie a tineretului pentru îndeplinirea ritmică a celui de al II-lea cincinal. Trebuie să obținem o întinerire a organizațiilor de bază U.T.M. să luptăm pentru un avînt continuu al tineretului către știință, către cultură.

Desfășurarea adunărilor generale de alegeri oglindesc dorința fierbinte a utemiștilor de a traduce în fapte hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R. A-i învăța pe utemiști să dea viață acestor hotărîri trebuie să devină acum, principalul obiectiv al organelor noastre de conducere.

Instruirea organelor alese nu este o sarcină nouă. In fiecare an se face acest lucru. Nou va trebui să fie stilul în care se va face. Se obișnuiește ca la terminarea adunării de alegeri, împuternicitul comitetului raional să stea de vorbă cu membrii comitetului. Poate că acest lucru se face în mai toate organizațiile de bază. Dar în unele locuri se face ca la Combinatul chimic nr. 2, iar în altele ca la mina Lupeni. Fără îndoială că instruirea nu se termină cu această discuție. Ea trebuie urmată de discuții și consfătuiri mai ample, de schimb de experiență, de ajutor în munca practică de zi cu zi.

In mod deosebit ajutorul practic de zi cu zi trebuie îndreptat către secretarii organizațiilor de bază. Ei vor trebui să organizeze munca întregului comitet, să stimuleze inițiativele tineretului, să dea curs propunerilor de îmbunătățire a muncii, astfel încît organizațiile de bază U.T.M. să devină ajutoare de nădejde ale organizațiilor de partid în lupta pentru construirea socialismului.

Să-i ajutăm pe utemiștii noi aleși în organele de conducere să ajungă organizatori pricepuți ai tineretului, capabili să conducă organizațiile de bază într-o activitate rodnică.

„Scînteia tineretului"

LA ÎNSĂMÎNȚAT

Pe ogoarele raionului Arad au început muncile agricole de primăvară.

Colectiviștii din comuna Vladimirescu au arat în 3 zile, cu ajutorul S.M.T.-ului și cu atelajele proprii. 63 ha., din care 10 ha. le-au și însămînțat cu diferite culturi. Exemplul lor a fost urmat de țăranii muncitori întovărășiți și de cei cu gospodării individuale din comună care în ultimele trei zile ale săptămînii trecute au arat cu atelajele proprii peste 130 ha.

Cu ajutorul mecanizatorilor și folosind toate atelajele, colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale din raionul Arad au arat în zilele de 23 și 24 martie, peste 450 ha. In acest raion au fost însămînțate aproape 100 ha. cu diferite culturi de primăvară.

Apariția în limba romînă a Documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

In Editura de Stat pentru literatură politică au apărut în cursul lunii martie în tiraje de masă Documentele Congresului al XX-lea: N. S. Hrușciov — Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la Congresul al XX-lea al Partidului, N. A. Bulganin — Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe 1956-1960 și Rezoluția Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S.

De asemenea au apărut în broșuri cuvîntările rostite la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice de către tovarășii: L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, D. T. Șepilov, N. M. Șvernik, K. E. Voroșilov, N. I. Beliaev.

Viața în cartierul muncitoresc din Giurgiu e din zi în zi mai plăcută. Pe lîngă confortul pe care apartamentele din blocuri îl oferă, locuitorii au posibilitatea ca aici, la clubul din cartier, să-și petreacă timpul liber în mod plăcut.

Clubul din acest cartier are și o echipă artistică cu un bogat repertoriu de cîntece și dansuri.

In clișeele alăturate se pot vedea atît echipa de dansuri a clubului cît și blocurile din cartierul respectiv.

Alo! 03?

Undeva, la un telefon — cine știe în care parte a Capitalei — un om a ridicat receptorul de pe furcă și a format un număr: 03.

Odată cu el încă 10 oameni au procedat la fel.

E drept, n-am avut posibilitatea să-i vedem, să-i cunoaștem pe nume, să știm dacă erau blonzi sau bruni, de statură mică sau din pricina înălțimii puțin gîrboviți, dacă erau liniștiți sau nervoși. Asta e treaba lor. Dar că ei au telefonat în același timp: asta o știm precis.

— Unde?

...La capătul firului — acolo unde s-a format 03 — se află Palatul telefoanelor. Pe mesele schimbătoarelor s-a aprins unul dintre cele 20 de beculețe albe. Acționînd o cheie, tînăra operatoare Olimpia Medințu deschide circuitul și se prezintă.

— Alo! Operatoarea 1-7...

— Alo! 03? Informații?

— Da, tovarășe!

— Numărul de telefon al Gării de Nord. Dar repede că mă grăbesc!

Peste cîteva clipe Olimpia Medințu îi spune cu voce clară numărul și deschide alt circuit pentru a răspunde.

Dar cum s-au întîmplat toate acestea?

Simplu!

Operatoarea noastră a căutat într-o carte de telefoane și gata. Desigur însă că această carte nu este o carte obișnuită pe care o răsfoiești căutînd îndelung. Nu! Ea se numește „cardex"..

Dacă îl privești de la distanță, „cardexul" se aseamănă cu două uriașe roți suprapuse.

Fiecare roată este compusă din cîte 400 de tăblițe așezate vertical, care se deschid ca un evantai, atunci cînd mîinile harnice ale celor 10 operatoare le răsfoiesc. Din loc în loc se găsesc indexuri alfabetice. La litera corespunzătoare sînt așezate plăcuțe de brad subțiri și înguste pe care se lipesc adresa și numărul de telefon al abonatului. Iată de ce operatoarele se descurcă mult mai ușor decît ne-am descurca noi cu o carte de telefoane...

O fată brunetă, cu părul scurt și gene lungi, se adresă comunistei Valeria Pufu, responsabila brigăzii schimbului întîi.

— Plăcuța aceasta nu mai corespunde numărului de telefon. S-o schimbăm.

— Te-a anunțat abonatul?

— Da, răspunse Marieta Filip. S-a mutat la altă adresă și acum are și alt număr de telefon.

— Ai controlat spusele sale?

— Desigur!

— Ei, atunci să schimbăm...

Și schimbarea este efectuată grabnic. La 03 doar trebuie să se țină o evidență clară, la zi...

Față în față cu tovarășa Elena Chirculescu se găsește Adina Chiriacescu.

Două nume, așa cum sînt așternute pe hîrtie, nu pot spune mare lucru. Și totuși...

Adina abia a terminat Școala medie tehnică de telecomunicații. Poate că nici nu a împlinit 19 ani. Părul împletit în codițe, ochii luminoși, zîmbetul nevinovat pe care îl adresează celor din jur cînd nu reușește să se descurce repede, te fac să-i ghicești vîrsta fără s-o mai întrebi.

...Cu ochelarii pe nas, cu părul cărunt și ochii blînzi, ghicești în Elena Chirculescu o tovarășă care a străbătut — fără îndoială — drumurile a două sferturi de veac. Și într-adevăr, sînt 32 de ani de cînd muncește aici.

Elena Chirculescu e stimată de întreg colectivul celor două brigăzi de operatoare. Unele au venit mai pregătite pentru această muncă. Altele mai stîngace. Pentru ea nu a fost un motiv să se necăjească, dacă a trebuit să stea de vorbă cu fiecare în parte, să le califice.

Nici Adina nu se descurcă încă destul de ușor. Ea nu poate căuta repede numerele de telefoane ce se cer de către public. Ea știe acest lucru și acest lucru îl știe și tovarășa Chirculescu.

— Eh, tinerețe, tinerețe! zîmbește ea și-i arată Adinei cum se răsfoiește repede „cardexul".

La 03 — informații, vin pe zi peste 12.000 de cereri. Aproape fiecare operatoare rezolvă cîte 600 de convorbiri. In schimbul întîi sînt circa 6000 de cereri. Se satisfac oare cererile?

Desigur!

Chiar și Adina a ajuns să rezolve cîte 500—560 de cereri. Dar cine rezolvă pentru ea pe celelalte 40? Răspunsul e limpede: bătrîna cu părul nins.

Mai are pînă la ieșirea sa la pensie trei luni. I se pare ciudat că alta va rămîne în locul său. I se pare că dacă va pleca, treaba nu va mai merge la fel de bine. Și totuși își dă seama că viața nu stă locului. Mai știe tot atît de bine că din cînd în cînd va trece pe aici. Altfel nu se poate. Caută să privească în viitor. Ce va dori atunci? Va dori să afle că tînăra Adina e fruntașă, că are convorbiri de calitate.

— Da! Cînd voi fi pensionată, cu siguranță că ea mă va înlocul, spune bătrîna.

Adina privește cu dragoste în ochii bătrînei.

Becurile albe se aprind din nou.

— Alo! 03?

Și munca merge înainte...

ION TEOHARIDE

In legătură cu...

PRIMĂVARA pe cîmpie

Iarna se îngînă cu primăvara. Cîmpiile n-au înflorit încă, dar în orașe se vînd ghiocei. Dimineața soarele dă cu dalta în nori și sparge o copcă din care se revarsă gîlgîind pîraie de lumină. Noaptea e frig, copacii dorm cu ramurile zgribulite, dar în zori cerul se aprinde spre răsărit ca un răzor de trandafiri.

Vine primăvara. Austrul își acordează viorile și seara încearcă un susur blînd pe sub geamuri. Incep să crape mugurii, gheturile pornesc pe rîuri, sloiurile se izbesc între ele ca niște butuci. Ploile n-au rupt încă zăvoarele cerului, mai găsești zăpadă chiar și în orașe, pe bulevarde, dar în cîmpie, aproape de satele învăluite-n răsuflarea pămîntului, se aude suind bătaia tractoarelor. Oamenii, în cîte un ceas de liniște, înfiorați parcă de o chemare lăuntrică, stau cu urechea plecată, ascultînd muzica primăverii care clocotește pretutindeni.

Acum, în zilele acestea de la jumătatea lui martie, țăranii ies în cîmpie călări și se pierd printre coline, cercetînd locurile cu grîu; inginerii agronomi, în laboratoare, verifică puterea de încolțire a semințelor; iar tractoriștii — unii au și pornit-o cu brigăzile spre întovărășiri și gospodării colective, pentru ca în ziua cînd pămîntul se va zbici să intre cu plugurile să-l răstoarne — alții, rămași în stațiuni, repară batozele și secerătorile.

Vine primăvara; morarii păzesc scocurile de bătaia sloiurilor cu ostia în mîini, la orezării se întăresc digurile, iar lemnarii alcătuiesc jgheaburi de scîndură prin care pompele vor împinge apele în grădini.

In părțile Brăilei știu un sat unde acum trei ani, ultimii șapte analfabeți își treceau, în fața unei comisii, formate din învățători tineri, examenul de absolvire, după ce trudiseră cu cărțile aproape doi ani încheiați. Am veste că peste cîtăva vreme, un om din acel sat, un om care atinge acum jumătatea vieții, va merge să-și treacă prima clasă de liceu. Iți strîng mîna, tovarășe, și aștern aici bucuria care-mi umple inima. Vă mulțumesc și vouă, prieteni învățători, care l-ați ajutat; ați dăruit primăverii acesteia tot ce aveți mai frumos.

Vînturi moi, duhnind a lut, a sudoare și-a ierburi fragede, leagănă cîmpia. Dintr-un hotar într-altul, peste drumuri noroioase în care te înfunzi pînă la genunchi, satele, aproape toate, se scutură de povara sărăciei zvîrlind-o sub picioare.

Un prieten gazetar a fost de curînd într-un raion de cîmpie, ca să scrie pentru revista unde lucrează un reportaj despre felul cum se pregătesc de primăvară țăranii muncitori dintr-un sat unde nu se află nici întovărășire agricolă, nici gospodărie colectivă. A bătut întîi la comitetul raional U.T.M. și i-a rugat pe tovarășii de acolo să-l îndrepte undeva mai aproape de calea ferată.

— Ai venit tîrziu — i s-a răspuns — prea tîrziu...

Cu o lună în urmă se mai găsea un astfel de sat, dar acum s-a înființat și acolo o întovărășire. N-avem asemenea sat nici aproape, nici departe de calea ferată.

Prietenul meu s-a întors fără materialul după care plecase și nimănui nu i-a trecut prin cap să se supere. Timp de două zile cred că și-a întrebat colegii de cel puțin o sută de ori: „Ințelegeți ce-i asta, mă? Formidabil... Ințelegeți?!"

Colegii înțelegeau, se bucurau odată cu el, dar în sufletul lor se simțeau și oleacă mîhniți că n-au fost ei aceia care să primească răspunsul: „ai venit prea tîrziu", că n-au fost ei aceia care să-i îmbrățișeze și să-i sărute pe cei care le-ar fi dat acest răspuns.

Vine primăvara; simt că a pornit de undeva tunetul care să răstoarne movilele norilor, pentru ca cerul, ca un arc albastru, să se boltească asupra cîmpiei, în care oamenii se înfrățesc, așa cum se întîmplă și cu grîul aruncat în pămînt...

FANUȘ NEAGU

SUFLET DE CONSTRUCTOR

Marin Constantin, un tînăr de vreo 28-29 de ani, e constructor. Mai precis, zidar. Şi cum fiecare om are descoperirea sa, Marin, practicîndu-şi meseria a făcut şi el una. Asta s-a întîmplat cu cîţiva ani în urmă. Văzînd zidul unei clădiri la care lucrase, stricat din pricina unui accident, timp de mai multe zile Marin a purtat semnele unei adînci mîhniri.

— Ce-i cu tine? l-a întrebat un prieten.

— Ştii, s-a stricat un zid la casa unde am lucrat amîndoi luna trecută. Mă doare sufletul!

Şi atunci... minune. A descoperit că el, Marin Constantin, îşi are sufletul şi acolo, în clădirea de curînd ridicată. Dacă o strică cineva, loveşte şi în sufletul său. Simplu, dar pînă atunci nu şi-a dat prea bine seama de acest adevăr.

Mai tîrziu a verificat de nenumărate ori această descoperire. La „Casa Scînteii" cînd s-au mutat ziariştii şi au venit şi tipografii, alături de bucuria acestora, el a simţit-o pe a lui, personală, şi la fel de mare. Noii stăpîni se bucurau de minunata clădire. Marin simţea acelaşi lucru căci în zidurile de cărămidă roşie era şi o fărîmă din sufletul lui.

De atunci a rămas cu convingerea că un constructor îşi are o parte a sufletului în construcţia sa. Iar în cazul acesta, cel care zideşte azi este la fel de darnic cu sufletul ca şi bătrînul meşter Manole.

Bine, se vor găsi unii să întrebe — dar atunci, Constantin Marin, acasă la el, nu mai are suflet de loc, îl pune doar în construcţiile sale? Ba, dimpotrivă. Marin are un suflet, drept şi mare ca şi blocul pe care l-a zidit în Bucureştii Noi. Şi nu numai blocul acesta, ci tot Bucureştii Noi este sufletul său. Aici a copilărit. Dar ce copilărie... Partea amară a sufletului. Pe unde se întinde azi bulevardul şi parcul cu teatrul de vară, era moşia lui Bazilescu, împrejmuită de un zid înalt cu cioburi de sticlă deasupra. Odată, într-o iarnă, a sărit zidul să aducă din parc cîteva vreascuri. Paznicul a tras cu puşca. A scăpat doar cu palmele şi picioarele tăiate de cioburile de pe zid. Acasă la el era foarte greu. Iată ce povesteşte:

„Constantin-tatăl era tot zidar. Avea nevastă şi trei copii. Deci multe guri de hrănit. Chiar prea multe pentru banii cîştigaţi în numai cinci luni de zile pe an... Şi astea cinci luni erau cîte odată patru. Se ducea omul în timpul verii în Piaţa Matache din calea Griviţei. Aştepta în fiecare zi. Se abătea pe acolo cîte odată un antreprenor care angaja zidari: „...dar numai la preţul ăsta, fiindcă mai sînt alţii şi la Obor". Iar asta numai patru-cinci luni. Atît era de lucru. In spre toamnă şi toată iarna, Constantin-tatăl şedea acasă. Ca să aducă o pîine, se ducea la Vasilică cîrciumarul să împrumute bani.

— Te împrumut cu un pol. Atît pot să-ţi dau.

Ii aducea însă o jumătate de rachiu şi patru lei.

— Trebuie să-mi faci şi ceva vînzare.

Totuşi, Constantin-tatăl îşi iubea meseria. Spunea: zidar-zidar dar, nu numai din gură. Nu iese lucru trainic dacă nu înţelegi pentru ce şi pentru cine clădeşti... In clădirea pe care o ridici o să locuiască oameni!

A ţinut ca şi băieţii lui să se facă tot zidari. Unul din ei sînt eu. Am luat mistria în mînă din ziua cînd am terminat patru clase primare".

Cînd a început să lucreze aici, în Bucureştii Noi, pe şantierul de blocuri muncitoreşti, Marin Constantin era căsătorit. Avea şi un copil. Cînd a terminat de zidit un bloc, nevasta i-a adus un nou moştenitor. Să tot ai suflet şi să tot împarţi. Ba, mai mult: a luat fiinţă şi brigada. Aceasta s-a întîmplat anul trecut, în primăvară. Dulgheri, fierari-betonişti, zidari, montori de prefabricate — o brigadă complexă.

Munca într-o astfel de brigadă e complicată. In vară, cînd s-a organizat un schimb de experienţă la şantierul de locuinţe din Vatra Luminoasă, Marin a alergat acolo cu bucurie. S-a întîlnit pe şantier cu vechiul său maistru, comunistul Stan Marin. După strîngerile de mînă, a simţit că-şi regăseşte încă o parte a sufletului. Şi-au adus aminte de vremea cînd lucrau la „Casa Scînteii". Maistrul i-a împărtăşit experienţa sa în aplicarea metodei Orlov. El i-a împărtăşit maistrului bucuria candidatului de partid.

...In brigadă a început să meargă treaba mai bine. Oamenii au aplicat colţarele ce înlocuiesc sfoara. Aprovizionarea cu materiale cu o zi înainte s-a dovedit a fi un mijloc pentru accelerarea ritmului de lucru. Pe trei băieţi din brigadă Marin i-a trimis la o şcoală a metodelor avansate: „O să fie de folos întregului colectiv".

Şi în zilele care au urmat, Constantin a mai făcut o descoperire. E drept că lucrul acesta se cunoştea mai dinainte, dar el l-a descoperit pe „teren". Cu cît lucrezi mai bine pentru interesul colectiv, te ocupi fără să vrei şi de interesul personal. Salariul fiecărui membru al brigăzii a ajuns în jurul a o mie lei lunar. Veneau tineri noi pe şantier şi cereau să lucreze în brigada lui Constantin. Diaconiţa Alexandru şi Liviu Elin sînt doi dintre aceştia.

In toamna anului trecut, două blocuri date în seama brigăzii complexe au fost gata. Victorii ale tovarăşilor din brigadă, ale lui. Noi locatari mulţumeau constructorilor.

A venit iarna şi brigada a primit un alt bloc; adică numai planul lui. Iarna, ninge, e ger, viscol, îţi îngheaţă mîna pe mistrie. Sufletul larg al constructorului încălzeşte trupul însă pe dinăuntru. Şi apoi intervine ştiinţa: în var s-a turnat un clorat, agregatele betonului au fost încălzite.

Acum, blocul se vede, a răsărit ca din pămînt. Sufletul lui Constantin freamătă iar: va da viaţă unei noi clădiri. Iată, se şi vede locul unde va fi intrarea principală. Prefabricatele acestea montate sînt primul plafon.

Iar acum, odată cu primăvara şi cu zilele însorite, începe adevăratul iureş. Schelele se vor înălţa repede, ridicînd cu ele multe etaje. De sus se vede pînă hăt, departe tot cartierul Bucureştilor Noi. Se vede tot ce-i nou şi majestuos, cu linii drepte. Sus pe schelă, mai mult ca oricînd, constructorul simte că-şi îndrăgeşte munca. Constantin Marin are sub ochi cartierul copilăriei sale. Aici, pe unde altă dată circula pe o linie nenorocită un singur vagon de tramvai, proprietatea lui Bazilescu, în noile blocuri, peste trei luni se vor deschide numeroase magazine. Constantin ştie că aici e mîna constructorului. Işi simte sufletul luminat. Se mai bucură de munca constructorului pentru că pe orice schelă s-ar urca, el poate vedea în jur alte construcţii. Iar toate aceste construcţii, tot ce se naşte nou, sînt în sufletul lui şi din sufletul lui.

Şi discutînd cu Marin Constantin despre constructori şi construcţii, i-am aflat o privire neobişnuită. Ştiu care e motivul. El o să trăiască mai mult decît ceilalţi oameni. Sufletul său va dăinui tot atîta vreme cît vor dăinui zidurile roşii pe care le ridică.

V. CONSTANTINESCU

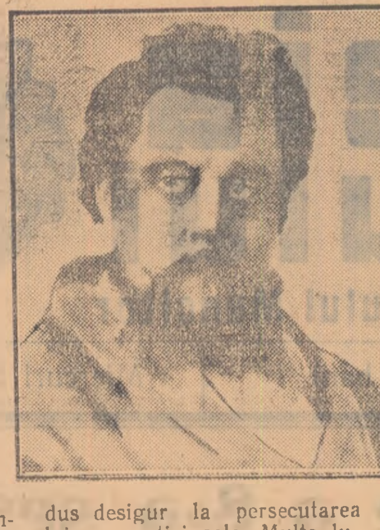
Festivalul filmului italian a fost pe drept cuvînt primit cu interes de către publicul nostru care apreciază realizările de valoare ale cinematografiei neo-realiste italiene. Nu se poate să nu remarci însă defectuoasa alcătuire a programului acestui festival care nu poate fi socotit întru totul reprezentativ pentru noua cinematografie italiană. E regretabil că în festival nu figurează capodopere ca „Hoţii de biciclete", „Roma — orele 11", „De doi bani speranţă" etc., şi reluarea lor ar fi de dorit.

In fotografie, o scenă din filmul „Infidelele", programat mîine în cadrul festivalului.

---

75 de ani de la moartea lui **M. P. MUSORGSKI**

O strălucită întruchipare a geniului popular

„Artistul nu poate scăpa de lumea înconjurătoare" spunea marele compozitor rus M. P. Musorgski unui prieten al său. Intr-adevăr, în a doua jumătate a veacului trecut, vreme în care poporul rus se opintea pentru a scutura jugul iobăgiei, o adevărată personalitate nu putea sta cu braţele încrucişate, într-un Olimp al artei rupte de viaţă. Cei mai de seamă oameni de ştiinţă şi cultură, ca adevăraţi fii ai poporului lor, şi-au legat activitatea de lupta pentru răsturnarea odioaselor aşezări ale vremii, tinzînd să dezvăluie racilele Rusiei ţariste, înfrăţindu-se cu masele asuprite şi exploatate. **„Nu caut să cunosc poporul, ci să mă înfrăţesc cu el"** îi scria Musorgski prietenului său — criticul Stasov. Despre felul cum Musorgski s-a contopit cu poporul, ne povesteşte întreaga sa viaţă şi creaţie.

Musorgski s-a născut în 9 martie 1839, într-o familie de mici boieri din gubernia Pskov. **„Aici şi-a petrecut el primii zece ani din viaţă şi de-a lungul întregii sale existenţe a rămas sub impresia puternică a vieţii poporului, a scenelor şi a tipurilor în mijlocul cărora şi-a petrecut tinereţea".** (V. V. Stasov). Intr-adevăr, viaţa poporului rus este prezentă în mai toate creaţiile sale: de la romanţele „Trepak", „Savişna, lumina mea", „Orfana", „Cîntecul de leagăn al lui Eremuşca" ş.a., la marile scene populare din operele sale „Boris Godunov", „Hovanşcina", „Tîrgul din Sorocinţi". Fantezia populară a prins viaţă nouă în lucrarea simfonică a marelui compozitor „O noapte pe muntele pleşuv"; ura poporului împotriva asupritorilor — în balada „Puricele"; umorul popular — în satire ca „Seminaristul".

Musorgski nu a urmat un învăţămînt organizat, dar a studiat muzica cu tenacitate, singur şi uneori cu un profesor. La legătura lui profundă cu viaţa s-au alăturat aceste învăţăminte, ambele alimentînd din plin geniul său. Rezultatul: nemuritoarele capodopere de adevăr, frumuseţe, noutate pe care ni le-a lăsat. Opera lui Musorgski este nouă mai întîi prin conţinutul ei profund democratic, chiar revoluţionar; ea aducea în concertul muzicii popoarelor din acea vreme, nu numai viaţa poporului rus — **„fără sulemeniri şi fără zorzoane"**, cum spunea compozitorul — ci şi graiul muzical rus cu marea sa originalitate. Musorgski a cîntat viaţa poporului în graiul poporului. Desigur, el nu a apărut izolat în istoria muzicii ruse. I-au pregătit drumul generaţii de compozitori ruşi de mai mică însemnătate; l-a precedat marele Glinka. Năzuinţele creatoare ale lui Musorgski s-au cristalizat în contact cu ideile gînditorilor democrat-revoluţionari, cu muzicieni avînd idealuri comune, ca Balakirev, Borodin, Rimski-Korsakov. Creaţia sa este legată de tot ce era mai înaintat în viaţa culturală a vremii. Şi asta a dus desigur la persecutarea lui, a creaţiei sale. Multe lucrări au fost interzise sau amputate. Genialul Modest Petrovici, a cunoscut lipsurile, greutăţile şi a murit în mizerie. Dar niciodată nu şi-a trădat convingerile artistice înaintate, nu a acceptat compromisuri. A mers înainte pe drumul său plin de adevăr, dar ce-i drept, greu şi spinos. Acest drum ducea însă spre culmile artei cu adevărat realiste, cu adevărat populare.

Desigur că s-ar putea scrie multe despre marele compozitor cu prilejul trecerii a trei sferturi de veac de la moartea sa (16/28 martie 1881). Dar mai bine, cititorule, i-ai asculta creaţia. Ea îţi va spune cel mai mult despre acest geniu al muzicii. Şi, poate, cu ajutorul Direcţiei Difuzării Filmelor, vei avea din nou prilejul în aceste zile să vezi şi filmul „M. P. Musorgski" sau filmul-operă „Boris Godunov" pentru a-ţi complecta imaginea asupra personalităţii marelui compozitor.

C. T.

Ce au cerut utemiştii

Cînd a luat cuvîntul în adunare, Niţescu Constantin a vorbit supărat şi cu o nuanţă de durere în glas.

— Doresc să devin candidat de partid. Poate voi credeţi că încă nu merit, că nu sînt suficient de pregătit pentru această cinste? Dar, tovarăşi, din vara anului trecut mă ţin după tovarăşii din comitet şi le cer să fiu discutat în adunarea generală U.T.M. Cîteodată m-am ales cu promisiuni, iar alte ori nici măcar cu bunăvoinţa de a fi ascultat. De ce n-am fost ascultat? Băieţii se adunau bucuroşi dacă erau chemaţi ş-atunci aflam şi eu: „Măi Niţescule, tu nu ştii cutare şi cutare" sau „Te comporţi aşa în loc de aşa şi aşa". Nu era mare lucru, ştiam şi eu ce să fac. Dar aşa... Eu cer aici, de faţă cu toţi, noului comitet, să fiu discutat în adunare.

Mai stătu un timp în picioare, se uită la cei din sală vrînd parcă să vadă dacă a fost înţeles şi apoi se aşeză.

In discuţiile lor, mulţi utemişti au criticat comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din Stoeneşti pentru lipsa lui de atenţie faţă de dorinţele tinerilor, de cererile lor.

Ghiţescu Gheorghe a arătat că şi el doreşte să ceară organizaţiei de partid să fie primit candidat de partid.

— Sîntem numai 23 de utemişti şi în comună sînt atîţia tineri buni. Au venit băieţi pe la sediul nostru cerînd să devină utemişti. Dar nu s-a găsit nimeni să-i asculte. Şi chiar dacă i-a ascultat cineva — şi Dinescu Gheorghe ridică din umeri — ce folos! Din iulie 1955 n-am mai ţinut nici o adunare generală.

Şi mai este un lucru foarte important. Ce-am făcut noi — aproape izbucni Dinescu — să ne lămurim şi pe noi şi pe ţăranii muncitori, să formăm şi aici o colectivă sau o întovărăşire? Unii dintre noi vor să intre, alţii nu sînt încă hotărîţi, mai sînt şi dintre cei care vor să cunoască cîte ceva. Nu putem să ajutăm organizaţiei de partid în această direcţie? Putem. Şi pe tineri îi frămîntă astfel de lucruri. Dar noi nu ne-am amestecat, ca şi cum n-ar fi treaba noastră. Nu înseamnă asta că am neglijat să aplicăm una din sarcinile mari puse de către partid?

Şi Dinescu făcu în continuare o seamă de propuneri menite să ajute la reglementarea stării de lucruri din organizaţia lor de bază.

Discuţiile purtate cu multă maturitate de utemişti au făcut ca exigenţa lor în alegerea noului organ conducător să fie mult mai mare. Ele reprezintă o garanţie că în această organizaţie munca se poate ridica într-un timp scurt pe o treaptă cu mult superioară celei de pînă acum. Adunarea generală a învăţat noul comitet că rezolvarea dorinţelor şi cererilor juste ale tineretului trebuie să stea în centrul preocupărilor lui.

N. GOLOGAN
activist al comitetului raional U.T.M. Horezu

Mugure de viaţă nouă

De mult se discuta în sat despre întovărăşire. Oare cine-o fi adus vorba mai întîi? N-ar şti să-ţi spună nimeni. Poate sfatul a pornit de la o amintire care stăruie, puternică şi scumpă, în inima fiecărui ţăran muncitor din Popoveni: acum zece ani au văzut primele tractoare, prima dată în viaţa lor, arîndu-le pămîntul. In urma războiului şi a secetei, în sat nu se mai afla aproape nici o pereche de vite bune de muncă. Şi atunci, cu adevărat ca fraţii, au venit oameni sovietici care i-au ajutat pe cei din Popoveni să iasă din impas.

Poate că s-ar fi mulţumit doar cu atît: amintirea şi nimic mai mult. Dar între timp, la Balta Verde — un sat din apropierea Popovenilor, care ţine, ca şi acesta, de comuna Branişte din raionul Craiova — a luat fiinţă o întovărăşire. De cîţiva ani încoace, cei din Balta Verde folosesc tractoarele; şi — ce mai la deal la vale — roadele lor au fost întotdeauna mai bogate. Au mai observat cei din Popoveni că şi munca în comun îi ajută pe întovărăşiţi. De bună seamă c-au observat; altfel ar fi vorbit numai despre tractoare, nu musai despre întovărăşire. Că doar tractoarele le văzuseră de mult — şi le-au mai văzut încă de atunci. Chiar şi anul trecut, de pildă, Traian Stanciu şi Ilie Gr. Vasile au arat cu tractorul locurile pentru porumb. Toamna, puteai să ghiceşti de departe care-s locurile lor: porumbul crescuse cît casa şi era plin de drugi. Ilie Pană şi-o fi dat atunci cu pumnii în cap... Deşi arase locurile cu patru boi, porumbul lui părea mic cît prazul pe lîngă al lui Traian Stanciu şi Ilie Gr. Vasile.

In Popoveni, ideea întovărăşirii a avut — începînd din toamna trecută — cea mai largă circulaţie. A fost vînturată pe uliţi, pe la nunţi, pe la cumetrii... Oamenii însă nu se puteau hotărî să treacă la fapte, la înfiinţarea întovărăşirii — fie din pricina unor zvonuri duşmănoase, care circulau şi ele cu îndărătnicie, fie din pricina cîtorva molîi care susţineau că... trebuie să aştepte „directive" de la „centru".

Intr-o zi de februarie, satul a fost vizitat însă de cîţiva comunişti din Craiova — muncitori şi funcţionari. N-au adus cu ei nici o „directivă". Au intrat prin casele oamenilor, au mîncat la masa lor, au vorbit cu unul, cu altul şi-au discutat îndelung mai cu seamă cu Constantin Iepure — singurul membru de partid din sat — şi cu Gheorghe Anghelina, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. In urma acestei vizite, satul parcă s-a însufleţit dintr-o dată, a intrat în fierbere. Cuvîntul partidului i-a ajutat pe oameni să înlăture îndelungile discuţii sterpe şi să acţioneze ei înşişi, în folosul lor. Cei mai înaintaţi ţărani muncitori, în frunte cu comunistul Constantin Iepure, au început să meargă din casă în casă, de la om la om, ca să lămurească toate nedumeririle unora, să vindece pe alţii de otrava pe care le-o strecuraseră în suflet zvonurile duşmănoase. Printre aceşti oameni înaintaţi s-au aflat în primele rînduri, aşa cum este şi firesc, utemiştii Ilie Cîndea, Ion Pană, Marcu Georgescu, Mircea Bodean şi încă mulţi alţii.

Toate acestea n-au ţinut însă mult. Intr-o duminică de la sfîrşitul lui februarie, tot satul a fost chemat la căminul cultural, la o adunare obştească. Tot despre întovărăşire s-a discutat — şi oamenii au fost invitaţi să facă cereri. 50 ţărani muncitori au dat cereri, în această adunare. Şi, după cum se obişnuieşte, a fost ales un comitet de iniţiativă.

Comitetul a avut mult de lucru şi după această adunare. Comasarea, schimbul de terenuri şi, cu deosebire, munca pentru atragerea altor ţărani muncitori pe drumul întovărăşirii cer multă energie. Insufleţiţi de cuvîntul partidului, cei din comitetul de iniţiativă au găsit această energie şi au cheltuit-o cu folos. De curînd, întovărăşirea a fost inaugurată, cu un număr de 62 membri şi cu o suprafaţă de 64 hectare.

Printre membri se găsesc şi 23 utemişti — majoritatea membrilor organizaţiei de bază U.T.M. din sat. Acest lucru vorbeşte de la sine despre munca pe care au dus-o utemiştii din sat pentru noua întovărăşire, pentru viaţa nouă.

B. CLATICI

Pe urmele materialelor *nepublicate*

De multe ori în şedinţele comitetului raional U.T.M. Novaci, regiunea Craiova, s-a discutat despre munca unor organizaţii de bază U.T.M.

Numai despre munca utemiştilor din satul Cîrligeii de Vale, comuna Bumbeşti-Piţicu, nu se spunea mai nimic. Tovarăşul Tache Cambrea, instructor raional în al cărui sector de muncă intra şi această organizaţie, în rarele „vizite" făcute aici se mulţumea să ia doar unele date statistice — mai mult sau mai puţin exacte — şi să transmită din mers cîteva instrucţiuni.

Ca un rezultat al muncii superficiale depuse de tovarăşul Cambrea, nici secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din satul Cîrligeii de Vale, tovarăşul Gheorghe Văduva nu desfăşura o activitate satisfăcătoare. Timp de un an de zile, nu s-au ţinut în această organizaţie decît două adunări generale. Utemiştii din satul Cîrligeii de Vale doreau însă să desfăşoare o muncă de organizaţie mai intensă.

Exprimînd dorinţa lor, un corespondent voluntar, al ziarului nostru ne-a sezisat aceste lipsuri. Comitetul regional U.T.M.-Craiova a acordat atenţia cuvenită semnalului critic trimis de noi şi în urma unei analize amănunţite a muncii organizaţiei de bază U.T.M. din satul Cîrligeii de Vale şi a cauzelor care au determinat lipsurile în activitatea sa — au fost luate următoarele măsuri: instructorul raional Tache Cambrea a fost înlocuit din cauza muncii sale nesatisfăcătoare. Tovarăşul Vasile Cercel, şeful secţiei organe U.T.M. a comitetului raional U.T.M. Novaci, stînd mai multe zile în această organizaţie, i-a ajutat în mod efectiv pe tineri să-şi organizeze bine activitatea.

In prezent, în urma măsurilor luate, organizaţia de bază U.T.M. din acest sat desfăşoară o activitate mai plină de conţinut şi mereu mai interesantă.

CRONICA LITERARĂ

Insemnări pe marginea MOROMEŢILOR

Al. Oprea

S-a spus că romanul „Moromeţii" este un roman „psihologic". (Vezi articolul „Dezvoltarea romanului social-fenomen caracteristic al noii noastre literaturi", din nr. 12/1955 al „Vieţii Romîneşti"). Şi este adevărat. In proza contemporană s-au creat diferite stiluri literare distincte. Astfel Zaharia Stancu în cărţile sale, cum e de pildă „Florile pămîntului", continuă proza lirică romînească în care realitatea parcă e din nou creată pentru a da loc sentimentelor autorului ce izbucnesc aidoma unei lave fierbinţi. Petru Dumitriu în schimb, se înscrie printre aşa-zişii scriitori „obiectivi" — termenul nu ni se pare fericit deoarece obiectivitatea se cade să fie caracteristică şi celui mai înflăcărat scriitor liric. Opera sa se deosebeşte de creaţia lui Marin Preda - şi el scriitor „obiectiv" — prin aceea că aduce în literatura noastră un tip de roman „balzacian" şi în care predomină cum ar spune Ibrăileanu „creaţia", în timp ce opera lui Marin Preda este, cum ar spune acelaşi Ibrăileanu, o operă de „analiză".

Amintiţi-vă că „Desfăşurarea" se ocupă tocmai de momentul intrării în gospodăria colectivă a unui ţăran sărac, moment care dădea deplină posibilitate analizării lumii lăuntrice a eroului. Şi oare „Moromeţii", înfăţişînd drama petrecută în sufletele ţăranilor odată cu spulberarea iluziilor lor despre stabilitatea micii gospodării ţărăneşti în capitalism, nu cere o amplă analiză psihologică?

Marin Preda, de altfel, încă din primele sale scrieri dădea atenţie „analizei". In primele încercări de analiză, Marin Preda se afla însă sub influenţa maculaturii psihologiste căutînd sondarea subconştientului sau studierea cazurilor morbide de conştiinţă (vezi schiţa „Colina" din volumul „Intîlnirea din pămînturi" şi fragmentul de nuvelă „Intîia moarte a lui Anton Tudose" publicat în 1947 de „Revista literară"). Concepţia ştiinţifică despre lume a dat un suport trainic şi căutărilor scriitorului, analiza psihologică servindu-i astăzi lui Marin Preda la redarea pătrunzătoare a gîndurilor şi simţămintelor eroilor.

„Moromeţii" constituie de fapt o tragedie. Şi aceasta se leagă de preocuparea scriitorului despre care am vorbit, tragedia fiind cel mai filozofic gen al artei, care dă larg spaţiu desfăşurării complexe şi contradictorii a proceselor psihologice.

★

...In satul Siliştea-Gumeşti — unde se petrece acţiunea „Moromeţilor" — cum spune autorul, „viaţa se scurge aci fără conflicte mari". Intr-adevăr, oamenii — fiecare pe pămîntul pe care-l are — prăşesc, seceră. Seara, flăcăii se adună şi cîntă sau vorbesc cu fetele pe care le cheamă afară prin fluierături. Duminica, oamenii se întîlnesc la fierăria lui Jocan unde fac „politică" ascultînd „comediile" lui Ilie Moromete şi polemica lui cu Cocoşilă, care din principiu îl „combate", spunîndu-i pe diferite tonuri — cînd cu indignare, cînd cu îngăduinţă — că e prost. Oamenii ascultă, „beau" tutun şi rîd. Rîsul puternic şi leneş al lui Dumitru lui Nae umple toată uliţa. E drept, cei mai mulţi dintre ţărani au datorii fie la fisc, fie la bancă, fie la chiaburi ca Bălosu sau Aristide. Dar fiecare nutreşte gîndul că viitoarea recoltă îl va salva sau că pînă la urmă „nu se poate domnule, trebuie să vină vreo lege, ceva". Dar, dincolo de această linişte de faţadă, se întrezăresc ameninţări grave, teribile. Încă de la începutul cărţii răsună cîntecul plin de jale al unui flăcău care strigă dureros că mai multă omenie are o gînganie ca furnica decît omul. Cîntec care „înfioară" pe cei din familia Moromeţilor. Mai departe, tăierea salcîmului prevesteşte parcă destrămarea proprietăţii lui Ilie Moromete.

La sfîrşitul romanului, pe Dumitru lui Nae, al cărui rîs îţi făcea plăcere să-l auzi, îl întîlnim mergînd cu fruntea-n pămînt, copleşit de tristeţe. Iar Ilie Moromete „intră într-o lungă stare depresivă". Ce s-a întîmplat? Ce forţă tainică distruge viaţa aparent liniştită a oamenilor, le cotropeşte sufletele cu nelinişti, le răpeşte rîsul, aruncîndu-i în lungi stări depresive?

Pe Paţanghel — cum e poreclit Ilie Moromete — l-am mai întîlnit în scrierile lui Marin Preda. In „O adunare liniştită" el istorisea cu mult haz unui grup de ţărani, păţaniile lui cu Miai „cel înfometat de avere" în vînzarea grîului la munte. Această scenă o regăsim modificată în „Moromeţii". Miai a devenit un chiabur în toată legea şi poartă un nume mai semnificativ: Bălosu. Paţanghel şi acum spune la parascovenii încît, tăcută şi ruşinoasă, soţia abia se stăpîneşte să nu izbucnească în rîs, afurisindu-l.

Este adevărat, asupra Moromeţilor plutesc nedesluşite primejdii, printre care „fonciirea", banca. Dar pentru Ilie Moromete, „timpul era foarte răbdător şi ameninţările mari se sfărîmau în puzderie de ameninţări mai mici pe care cu ajutorul timpului le duceau zilnic în spinare". De aceea, toată lupta lui se îndreaptă în direcţia sfărîmării primejdiilor mari în primejdii mai mici, pe care cu ajutorul timpului să le ducă în spinare. Amintiţi-vă cum, dînd dezlegare lui Achim să plece cu oile la Bucureşti, el îi vinde salcîmul lui Bălosu pentru a plăti o parte din „fonciire" şi astfel să poată obţine încă o amînare de la agentul fiscal. Perceptorului, care vine mai tîrziu cu jandarmul, îi va plăti tot numai o parte din datorie. Acest sistem de luptă cere un neîncetat calcul, inteligenţă, chibzuială, calm şi... talent. Ce farse joacă Ilie Moromete reprezentanţilor autorităţilor statului! Cînd se face că nu-i observă, cînd simulează înduioşare pentru necazurile meseriei acestora ş.a.m.d. Şi aparent, toate lucrurile merg bine. Ilie provoacă gelozia lui Cocoşilă prin umorul cu care povesteşte aspecte din viaţa familiei lui Traian Pisică, iar la adunările din curtea fierăriei este un personaj marcant... Se pare însă că talentul lui Din Vasilescu nu se lasă înşelat de aparenţe şi statueta lui din lut ars ne înfăţişează un Moromete însingurat, întunecat de tristeţe. E drept, toate planurile lui Moromete sînt alcătuite cu chibzuială pînă în cele mai mici amănunte; ele au însă o enormă greşeală de calcul, sînt create pe nisip, datorită viziunii despre viaţă a eroului în multe privinţe naivă, greşită.

Ilie Moromete a rămas acelaşi Paţanghel din „O adunare liniştită", străin de „foamea de avere" a lui Miai, recte Bălosu. Cum se spune în roman: „Moromete nu prevăzuse niciodată latura comercială a produselor pe care i le dădea pămîntul, iar existenţa banilor îi pricinuia o furie neputincioasă". Şi închipuiţi-vă că acest om, care urăşte specula şi alte mijloace folosite de Bălosu pentru mărirea averii, poate crede timp îndelungat că statul burghezo-moşieresc trebuie să vie cu vreo lege, ceva, pentru a salva de la ruină gospodăriile ţăranilor muncitori. Ilustrativ pentru caracterul candid al concepţiei sale este şi faptul că a putut fi atras de politica demagogică a ţărăniştilor, făcînd parte la început din consiliul primăriei.

Inţelegem deci nedumerirea lui Moromete în faţa loviturilor pe care i le dă însăşi societatea burghezo-moşierească, asupra căreia are o asemenea viziune. Loviturile nevăzute pe piaţa cerealelor îl năucesc. Atunci cînd află că cei trei copii ai săi din prima căsătorie, setoşi de bani, de afaceri, vor să fugă de acasă cu caii — oile sînt deja la Bucureşti — el nu poate îngăima decît: „Băieţii mei, Scămosule, sînt bolnavi..." Abia la sfîrşit Moromete îşi dă seama că de fapt ceea ce ameninţa să-l strivească erau tocmai rînduielile capitaliste care pătrunseseră cu sălbăticie pînă în sînul familiei, iar speranţa că „această lume de negustori, perceptori şi jandarmi, această orînduire care avea undeva un parlament, ziare şi legi", putea fi o orînduire dreaptă, speranţa aceasta nu fusese altceva decît „momeala capcanei". Nedumerirea sa în faţa acţiunii legilor oarbe, antiumane ale societăţii capitaliste pe care nu le cunoaşte şi împotriva cărora foloseşte toate resursele inteligenţei sale, provoacă şi acel caracter de dedublare a eroului. In primele părţi ale cărţii avem de-a face cu doi Moromeţi — un Ilie Moromete care se ţine de şotii etc., şi un Ilie Moromete care se retrage undeva prin grădină sau prin spatele casei şi vorbeşte singur, întrebîndu-se cu voce tare cum să scape de „daravele". Folosind stilul indirect-liber, Marin Preda reuşeşte să zugrăvească nu numai rezultatele proceselor psihologice sau stările lor statice, ci să prezinte în faţa cititorilor înşişi procesele vieţii lăuntrice a personajului, făcînd din Ilie Moromete unul din cei mai vij eroi ai literaturii noastre.

Ilie Moromete parcă retrăieşte viaţa unor eroi literari din trecut cu o viziune candidă despre lume. Dar întîmplările din „Moromeţii" se petrec în anii de dinaintea celui de al doilea război mondial, cînd uriaşele crize economice au arătat cu o claritate violentă contradicţiile de nerezolvat ale sistemului economic capitalist. Destinul vieţii lui Ilie Moromete demonstrează fără putinţă de tăgadă că în orînduirea capitalistă munca cinstită, omenia nu sînt în stare să asigure prosperitatea individului, că numai rechinii, cei care sînt capabili să calce în picioare sentimentele lor umane, numai ei devin „stăpînii vieţii". In acest sens, Ilie Moromete retrăind viaţa unor eroi literari din trecut le şi încheie şirul. Prin meditaţiile sale profunde şi zbuciumate asupra evenimentelor sociale şi economice, cu inteligenţa sa pătrunzătoare, Moromete constată cum propriile sale concepţii despre societate se năruie, aducîndu-l în pragul scrutării viitorului, care trebuie să aducă o schimbare radicală a lucrurilor.

★

Aripa întunecată a societăţii capitaliste se întinde şi asupra dragostei dintre Polina şi Birică. In „Intîlnirea din pămînturi", flăcăul, pentru a se putea iubi cu Drina, trebuia să se bată „în ciomege" cu măgădăul de Achim-Achim. Birică în „Moromeţii", trebuie să înfrunte pentru Polina tradiţia clasei chiabureşti, care nu permite înrudirea cu un sărăntoc. Incă din primele pagini ale romanului, din discuţiile eroilor, ni se conturează chipul Polinei — amestec de sfială şi asprime, de linişte şi patimă, de teamă şi îndrăzneală, de duioşie şi severitate — aşa ca în portretul ei pe care-l vede Moromete. „singură, sfioasă şi aspră". Zîmbetul ei are ceva ciudat, parcă îşi bate joc de tine, parcă în acelaşi timp te şi alintă. Muncind ca o slugă în casa tatălui ei, fără a auzi o vorbă bună, fără a i se cumpăra o rochie nouă — la horă mergea desculţă — Polina fuge cu Birică, flăcăul sărac ale cărui cîntece fermecau un sat întreg. Căsătoria ei cu Birică nu înseamnă numai înfăptuirea visurilor ei de dragoste, ci şi a dorinţei ei de a trăi o altfel de viaţă, adevărată, omenească. Chiar de aceea, Polina exclamă: „Destule vorbe urîte am auzit în casă! Toată ziua şi toată noaptea, numai bani şi pămînt! Bani şi pămînt!" Ceea ce e tragic e tocmai faptul că asemenea fiinţe cu sentimente alese erau obligate, pentru a obţine partea de moştenire ce li se cuvenea (altfel iarna n-ar fi avut unde să doarmă — vara cei din familia lui Birică dormeau pe prispă), să se ia la bătaie cu alde Bălosu, Polina ajungînd să dea foc cu mîna ei casei părinteşti.

Dar dacă legile junglei capitaliste nu cruţă nici omenia lui Ilie Moromete, nici dragostea dintre Polina şi Birică, ele nu cruţă nici copilăria. Citiţi paginile acelui poem în proză închinat secerişului, în care copii de 7-8 ani sînt luaţi la o muncă istovitoare. Poate paginile cele mai impresionante din roman sînt cele care înfăţişează pe Niculae Moromete. Nu ne iese din minte capul mare al acestui băieţandru de 11 ani, chipul lui galbennegru de friguri, ochii lui mari, aprinşi. Incă de la începutul romanului ne întîmpină plînsul lui, dar nu un plîns deznădăjduit, stins, ci un plîns revoltat, plin de obidă. Din nopţile de iarnă, cînd citea ţăranilor strînşi la Moromete poveşti despre cei 11 fraţi preschimbaţi în 11 lebede, de-atunci în inima lui s-a aprins dureros visul de a învăţa. Dar împotriva acestui vis „spre cerul plin de stele" al învăţăturii i se aţin nenumărate obstacole.

Marin Preda înconjoară cu un fior liric chipul lui Niculae. Puteţi uita oare goana lui după zănateca oaie Bisisica, goană în care-şi sîngerează picioarele? Niculae îşi dă seama că pentru a pleca mai departe la şcoli trebuie să ducă o adevărată luptă pentru a-i convinge pe cei din casă şi organizează un adevărat plan strategic în care intră şi învăţătorul şi popa. Ne izbeşte asemănarea sa cu Ilie Moromete, latura meditativă şi o anume strategie, comune şi băiatului şi tatălui. Şi Niculae, seara la culcare, sau ziua, în grădină sub dud, sau la cîmp, undeva pe brazdă, „se retrăgea în sinea lui şi se gîndea în linişte la acel lucru necunoscut care îi închidea calea" şi care depăşea cu mult limitele familiei lui, ţinînd de însăşi structura lumii capitaliste. La sfîrşitul romanului, atunci cînd loviturile îl rostogolesc pe Ilie Moromete, îl vedem pe Niculae aproape prăbuşit pe ladă, cu umerii căzuţi, cu capul plecat, copleşit de o tristeţe sfîşietoare. Este drept, Ilie Moromete vinde din pămînt şi îl înscrie la internat, dar asupra drumului lui Niculae către mult dorita învăţătură planează negre presimţiri şi ameninţări.

★

Există în carte un erou care se ridică împotriva acestei împărăţii a samavolniciei şi neomeniei — anume Ţugurlan. Strădania scriitorului de a crea un tip de ţăran revoltat, o întîlnim încă în „Intîlnirea din pămînturi". In schiţa „In ceată", un ţăran sărac, înfuriat de nedreptatea pe care i-o face şeful cetei — un chiabur — ameninţă că va răsturna maşina de treierat cu roţile în sus. Ţugurlan nu va ameninţa însă că răstoarnă numai o maşină de treierat, ci o întreagă societate nedreaptă. Este adevărat, deocamdată Marin Preda ne înfăţişează doar un ţăran revoltat anarhic. Intîmplările grele prin care a trecut — lipsit de pămînt el a fost nevoit să muncească în dijmă ogoarele boiereşti, fratele lui a fost împuşcat la Griviţa în timpul grevei din 1933, din cei şapte copii unul singur a scăpat de moarte etc. — toate acestea l-au făcut să se închidă în sine, să se înstrăineze de oameni, ba chiar să se înrăiască. Specificul lui Marin Preda constă însă în aceea că, departe de a fi rece — „mai rece ca Rebreanu" cum spunea un critic — are un lirism pudic, discret. Indărătul înfăţişării dure, a gesturilor brutale, generate de vitregia lumii în care trăiesc, eroii lui Marin Preda sînt de-o umanitate înduioşătoare. Vă aduceţi aminte de acea dimineaţă în care Ţugurlan se trezeşte mai devreme ca de obicei şi simte că ceva din această dimineaţă îi place. Privind curtea, gardurile, fîntîna, cei doi salcîmi înalţi de la poartă, „ţărîna bătăturii care umedă de rouă dormea şi ea ca o fiinţă vie", exclamă: „Ce bine ar fi să primeşti de la lume doar această pace-adîncă!..." Dar el îşi dă seama că lumea capitalistă, prin însăşi esenţa ei, este

„Scînteia tineretului"
28 martie 1956 pag. 2-a

Despre Bugetul de Stat al R. P. R. pe anul 1956

Raportul ministrului de Finanţe al R. P. R., tov. Manea Mănescu

Tovarăşi deputaţi,

Din însărcinarea Consiliului de Miniştri, vă prezint spre examinare şi aprobare, Proiectul Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956 — primul an al celui de al doilea plan cincinal.

Proiectul de Buget se întemeiază pe Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la dezvoltarea ramurilor economiei naţionale şi a acţiunilor social-culturale, în conformitate cu politica partidului, care urmăreşte, neabătut, creşterea forţelor productive ale ţării, în scopul ridicării bunăstării materiale şi culturale a poporului nostru.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a făcut bilanţul măreţelor succese obţinute în anii puterii populare de clasa muncitoare, de ţărănimea muncitoare, şi de intelectualitatea legată de popor.

Realizările noastre sînt indisolubil legate de ajutorul multilateral şi dezinteresat pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, precum şi de colaborarea tovărăşească în cadrul sistemului mondial socialist.

Tovarăşi deputaţi,

Bugetul de Stat pe anul 1954, potrivit contului de execuţie pe care îl supunem spre aprobare, s-a încheiat la venituri cu suma de 41.413,4 milioane lei, iar la cheltuieli cu suma de 38.352,0 milioane lei, veniturile depăşind cheltuielile cu suma de 3.061,4 milioane lei.

In anul 1955, după date provizorii, Bugetul de Stat a fost realizat la venituri cu suma de 44.248,0 milioane lei şi la cheltuieli cu suma de 42.680,3 milioane lei, veniturile depăşind cheltuielile cu 1.567,7 milioane lei.

Sumele rezultate din depăşirea veniturilor faţă de cheltuieli, respectiv excedentele bugetare pe anii 1954 şi 1955, sînt depuse la Banca de Stat pentru a fi folosite ca surse de creditare pe termen scurt a întreprinderilor socialiste.

Partea cea mai importantă a veniturilor Bugetului de Stat pe anul 1955, în sumă de 39.858,4 milioane lei, a fost realizată în sectorul socialist al economiei.

Cheltuielile Bugetului de Stat pentru finanţarea economiei naţionale s-au ridicat în anul 1955 la suma de 25.519,3 milioane lei. O parte însemnată a acestor mijloace, în sumă de 9.258,1 milioane lei, a fost folosită pentru finanţarea investiţiilor capitale.

In cursul anului 1955, au fost puse în funcţiune şi au fost dezvoltate numeroase întreprinderi industriale.

Creşterea înzestrării tehnice a agriculturii, sprijinul multilateral dat de stat gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor, ajutorul dat ţărănimii muncitoare, au dus la o creştere însemnată a producţiei agricole.

Cheltuielile Bugetului de Stat pe anul 1955 pentru învăţămîntul de toate gradele, pentru ştiinţă, cultură, sănătate, sport, pensii şi asigurări sociale, s-au ridicat la suma de 6.803,9 milioane lei.

Au fost puse la dispoziţia oamenilor muncii locuinţe în suprafaţă de peste 740.000 m. p., construite din fonduri centralizate şi prin credite acordate de stat.

Dezvoltarea economiei naţionale în anul 1955 s-a oglindit în creşterea venitului naţional cu cca. 19% faţă de anul 1954.

Salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor a crescut cu 8% faţă de anul precedent, ca urmare a celor două reduceri de preţuri cu amănuntul, a scăderii preţurilor la unele produse pe piaţa ţărănească şi a creşterii salariului mediu.

Creşterea producţiei agricole şi reducerea preţurilor în comerţul de stat şi cooperatist a dus la sporirea veniturilor ţărănimii.

Realizările oamenilor muncii în industrie, în agricultură şi în celelalte ramuri ale economiei, au determinat creşterea veniturilor Bugetului de Stat şi consolidarea finanţelor ţării, Bugetul încheindu-se în ultimii ani cu excedente însemnate, ceea ce a contribuit la întărirea continuă a puterii de cumpărare a leului.

Tovarăşi deputaţi,

In Proiectul Bugetului de Stat pe anul 1956 sînt prevăzute mijloacele financiare necesare dezvoltării tuturor ramurilor economiei naţionale, pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele şi sînt asigurate, de asemenea, fondurile necesare acţiunilor social-culturale şi celorlalte obiective prevăzute în planul de stat.

Corespunzător acestor sarcini Proiectul Bugetului de Stat pe anul 1956 prevede la venituri suma de 45.430,6 milioane lei şi la cheltuieli suma de 44.430,6 milioane lei, veniturile depăşind cheltuielile cu 1 miliard lei.

Veniturile Bugetului de Stat pe anul 1956

Principala sursă a Bugetului de Stat pe 1956 o constituie veniturile provenite din sectorul socialist al economiei. Aceste venituri sînt în sumă de 40.293,8 milioane lei adică 88,7% din veniturile bugetare, ceea ce oglindeşte rolul predominant al formaţiei socialiste în economia noastră. Din această sumă, impozitul pe circulaţia mărfurilor este de 17.308,3 milioane lei, iar vărsămintele din cote părţi de beneficii 7.851,5 milioane lei (inclusiv cotele părţi de beneficii din bugetele locale).

Pe lîngă cotele părţi de beneficii, care urmează a fi vărsate la buget, o parte însemnată din beneficii, în sumă de 3.675,3 milioane lei, rămîne la întreprinderi şi organizaţii economice pentru finanţarea proprie.

Creşterea veniturilor Bugetului din acumulările sectorului socialist al economiei se bazează pe creşterea producţiei industriale şi agricole, a transporturilor, a circulaţiei mărfurilor, cum şi pe îndeplinirea sarcinilor de reducere a preţului de cost al producţiei şi a cheltuielilor de circulaţie, prevăzute în planul de stat pe anul 1956.

Realizarea acestor sarcini este hotărîtoare pentru executarea cu succes a Bugetului. Indeplinirea planului de producţie globală, al producţiei-marfă şi al reducerii preţului de cost **trebuie să fie lege pentru fiecare întreprindere şi organizaţie economică.**

O problemă centrală a întregii organizări a producţiei o constituie reducerea preţului de cost. In anul 1955, planul de reducere a preţului de cost a fost realizat de Ministerul Industriei Petrolului, Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Industriei Uşoare şi de alte ministere. Sînt însă ministere ca Ministerul Industriei Alimentare, Ministerul Industriei Lemnului, Ministerul Industriei Materialelor de Construcţii care nu şi-au realizat sarcinile, ceea ce a făcut ca planul de reducere a preţului de cost pe întreaga industrie republicană, să nu fie îndeplinit.

Principala cale de reducere a preţului de cost al producţiei şi de sporire a acumulărilor întreprinderilor o constituie ridicarea neîntreruptă a productivităţii muncii. Un număr mare de întreprinderi au depăşit în anul trecut sarcinile planificate cu privire la creşterea productivităţii muncii. Pe întreaga industrie productivitatea muncii a crescut în anul 1955 cu 11 la sută faţă de anul 1954.

In ultimii ani, numeroase ramuri industriale au fost înzestrate cu utilaj modern, dar capacitatea utilajului nu este încă folosită pe deplin în toate întreprinderile noastre. Folosirea deplină a capacităţii utilajului a fost frînată din cauza întreruperilor şi stagnărilor, a absenţelor nemotivate şi a învoirilor. Productivitatea muncii ar fi crescut în anul 1955 cu încă 4 la sută faţă de anul 1954, dacă aceste deficienţe ar fi fost înlăturate.

Intr-o serie de întreprinderi, cea mai mare parte a producţiei se realizează prin asaltul dat la sfîrşitul perioadei, ceea ce duce la folosirea neraţională a utilajelor şi a forţelor de muncă, la depăşirea fondului de salarii şi la nerealizarea sarcinii de reducere a preţului de cost.

In anul 1955, creşterea productivităţii muncii, pe întreaga industrie, a depăşit creşterea salariului mediu al muncitorilor. Acesta este un fapt pozitiv. Se constată, însă, că în multe întreprinderi nu s-a realizat o corelaţie justă între aceşti indici. Or, după cum se ştie, numai respectînd această corelaţie se poate crea o bază solidă pentru reducerea preţului de cost al producţiei, singura cale de reducere a preţurilor de vînzare cu amănuntul şi de ridicare a salariului real.

Depăşirea fondului de salarii faţă de producţia realizată a rezultat şi din practicarea unor norme de producţie învechite, necorespunzătoare nivelului tehnic şi experienţei muncitorilor. Deficienţe mai mari în această privinţă au avut unele întreprinderi din cadrul Ministerului Transporturilor Navale şi Aeriene, Ministerului Căilor Ferate, Ministerului Construcţiilor, Ministerului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini.

Fondul de salarii trebuie să fie cheltuit în raport strict cu îndeplinirea planului de producţie, să fie lichidată practica ilegală a unor conducători de întreprinderi, şefi de secţie şi maiştri care admit plăţi nejustificate în contul fondului de salarii în loc de a lua măsuri pentru o mai bună organizare a muncii şi să asigure, pe această cale, creşterea cîştigului muncitorilor.

Ţinînd seama că în costul producţiei, materia primă, materialele, combustibilul şi energia electrică reprezintă în majoritatea ramurilor economiei partea cea mai mare, lupta pentru economii în consumul de materiale trebuie să constituie o preocupare permanentă a tuturor oamenilor muncii.

Sînt întreprinderi, nu puţine la număr, care au continuat în anul trecut să depăşească normele de consum planificate. Unele întreprinderi ale Ministerului Industriei Materialelor de Construcţii au depăşit consumul de combustibil convenţional cu 64.000 tone la producţia de clinker, ţigle şi cărămizi.

Depăşirea consumurilor specifice la minereu de fier şi mangan şi la cocs metalurgic, a contribuit la nerealizarea sarcinii de reducere a preţului de cost, la Combinatul Siderurgic Hunedoara.

S-au înregistrat, de asemenea, depăşiri la consumuri la Uzinele de produse sodice Ocna Mureşului (din Ministerul Industriei Chimice), Electrofar (din Ministerul Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice) şi altele.

In anul 1955 risipa de materiale provocată de rebuturi a fost mare la unele întreprinderi ale Direcţiei Generale a Industriei Electrotehnice, ale Direcţiei Generale a Industriei Ceramice, ale Direcţiei Generale a Industriei Geamurilor şi la alte întreprinderi.

Preţul de cost a fost încărcat în cursul anului 1955 de importante cheltuieli neproductive datorită locaţiilor pentru vagoane, amenzilor şi penalizărilor.

In anul 1955 au continuat să existe lipsuri şi în privinţa îndeplinirii sarcinii de reducere a cheltuielilor de circulaţie. Multe unităţi ale comerţului de stat şi cooperatist folosesc încă neraţional mijloacele de transport, au pierderi mari din manipularea mărfurilor şi n-au grijă pentru refolosirea ambalajelor.

La unităţile comerciale ale Ministerului Comerţului Interior şi ale sfaturilor populare au fost depăşite cheltuielile de circulaţie cu 181 milioane lei, iar la cele ale Centrocoop-ului cu 87 milioane lei, deşi nivelul planificat al acestor cheltuieli este încă ridicat.

Existenţa în reţeaua comercială a unor sortimente de mărfuri, nu întru totul corespunzătoare cerinţelor populaţiei, a dus la formarea de stocuri. Aceasta imobilizează însemnate mijloace materiale şi băneşti ale statului şi provoacă cheltuieli mari de circulaţie. La aceste lipsuri au contribuit şi Ministerul Industriei Uşoare şi Ministerul Industriei Alimentare, care au continuat să producă unele mărfuri în sortimente şi calităţi care nu corespund cerinţelor şi gusturilor consumatorilor.

Lipsurile arătate impun ca ministerele, direcţiile generale şi conducerile întreprinderilor, să privească cu mai multă grijă problema creşterii rentabilităţii întreprinderilor.

Munca economică a organelor financiare şi bancare este încă la un nivel nesatisfăcător. Deficienţele din activitatea întreprinderilor s-au petrecut sub ochii organelor de control ale Ministerului Finanţelor şi Băncii de Stat, care au privit la suprafaţă activitatea întreprinderilor şi în multe cazuri n-au luat atitudine fermă pentru curmarea lipsurilor constatate.

Banca de Stat trebuie să-şi îmbunătăţească metodele de lucru, să introducă un regim diferenţiat de creditare şi decontare, prin care să exercite o influenţă mai puternică, îndeosebi asupra întreprinderilor care au o activitate nesatisfăcătoare.

In Proiectul de Buget pe anul 1956, impozitele şi taxele de la populaţie sînt prevăzute în sumă de 3.949,0 milioane lei.

Impozitele de la populaţie au o pondere mică (8,7%) în totalul veniturilor Bugetului de Stat. Ele sînt destinate, ca şi celelalte mijloace ale Bugetului, pentru satisfacerea nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii.

In ceea ce priveşte realizarea integrală şi la timp a planului de încasări a impozitelor şi în descoperirea evazioniştilor, în munca organelor financiare mai persistă lipsuri serioase.

Pentru anul 1956, din primele de asigurare, A.D.A.S.-ul a prevăzut o sumă de peste 200 milioane lei pentru plata despăgubirilor, iar pentru realizarea măsurilor de prevenire a incendiilor şi de combatere a epizotiilor se pune la dispoziţia sfaturilor populare suma de peste 58 milioane lei.

Este necesar ca organele de asigurare, cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare, să îmbunătăţească şi să lărgească munca cu privire la asigurările de stat — mai ales prin extinderea asigurărilor facultative — şi să rezolve la timp şi în mod just plata despăgubirilor de asigurare.

Creşterea veniturilor reale ale oamenilor muncii de la oraşe şi sate se reflectă în creşterea depunerilor la Casele de economii. In anul 1955 depunerile au crescut cu 82 la sută, iar numărul depunătorilor cu 31 la sută faţă de anul 1954. Casele de economii trebuie să îmbunătăţească modul de deservire a populaţiei şi să stimuleze depunerile — în deosebi în mediul sătesc.

Cheltuielile Bugetului de Stat pe anul 1956

Tovarăşi deputaţi,

Partea de cheltuieli a Proiectului Bugetului pe anul 1956, în sumă de 44.430,6 milioane lei, reflectă importantele sarcini cu privire la dezvoltarea industriei şi agriculturii şi a celorlalte ramuri ale economiei naţionale, precum şi la creşterea bunăstării materiale şi culturale a oamenilor muncii.

Partea principală a mijloacelor Bugetului de Stat pe 1956 este destinată, ca şi în anii precedenţi, dezvoltării economiei naţionale şi a acţiunilor social-culturale. Pentru aceste scopuri s-a prevăzut suma de 33.837,1 milioane lei, ceea ce reprezintă peste trei pătrimi din totalul cheltuielilor statului.

Din această sumă, cheltuielile pentru finanţarea economiei naţionale, în care se cuprinde finanţarea investiţiilor capitale, sînt de 26.144,1 milioane lei şi reprezintă 58,8 la sută din totalul cheltuielilor bugetului. Pe lîngă alocaţiile de la Buget, întreprinderile dispun de resurse proprii în sumă de 9.528 milioane lei, pentru investiţii, pentru creşterea mijloacelor circulante şi pentru fondul directorului.

Din mijloacele pentru finanţarea economiei naţionale, o parte însemnată, care însumează 14.958 milioane lei, se alocă pentru finanţarea industriei.

Pentru investiţiile capitale în ramurile industriei grele, sumele prevăzute de la Buget şi din resurse proprii în anul 1956 sînt cu 36,5 la sută mai mari decît în anul 1955.

In anul 1956 se va continua, de asemenea, dezvoltarea industriei bunurilor de larg consum.

Sumele prevăzute pentru acoperirea creşterilor de mijloace circulante în industrie sînt de 1.757,2 milioane lei, din care de la buget 617,9 milioane lei, iar restul pe seama resurselor proprii ale întreprinderilor.

In anul 1955, întreprinderile din cadrul Ministerului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de maşini au obţinut unele rezultate pozitive în lichidarea stocurilor supranormative, eliberînd însemnate mijloace circulante. Sînt însă numeroase cazuri cînd conducerile întreprinderilor au dovedit lipsă de răspundere în ceea ce priveşte folosirea raţională a mijloacelor circulante şi păstrarea integrităţii acestora.

Dar cauza deficienţelor nu se află numai la întreprinderi; o mare parte din vină o poartă direcţiile generale şi ministerele care nu iau măsuri pentru o mai bună organizare a aprovizionării. Ele fac dese schimbări în planul de producţie al întreprinderilor după ce o parte din materia primă şi materiale au fost aprovizionate sau chiar introduse în producţie. Adeseori, din cauză că întîrzie livrările, un material este înlocuit cu altul mai scump, în timp ce materialele venite cu întîrziere devin stocuri supranormative. Asemenea situaţii sînt în special la Ministerul Industriei Uşoare şi Ministerul Industriei Alimentare, Ministerul Industriei Lemnului şi Ministerul Industriei Materialelor de Construcţii.

Numeroase întreprinderi şi-au imobilizat mijloacele lor circulante în debitori şi nu depun suficiente eforturi pentru a-i lichida.

Nici băncile nu au acţionat cu suficientă hotărîre şi eficacitate pentru micşorarea, într-o proporţie mai însemnată, a stocurilor supranormative existente în economie, pentru accelerarea vitezei de rotaţie a mijloacelor circulante.

Ca urmare a activităţii nesatisfăcătoare, unele ministere îşi încheie activitatea cu pierderi şi cer acoperirea lor de la Buget.

In anul 1956 se alocă suma de 4.224,5 milioane lei, din care de la buget 3.642,8 milioane lei pentru dezvoltarea agriculturii şi silviculturii, iar restul din resurse proprii.

Volumul de lucrări agricole ce se execută de S.M.T. în anul 1956 va creşte cu circa 29 la sută faţă de anul 1955. Numărul staţiunilor de maşini şi tractoare va spori cu încă 14.

Numeroase S.M.T.-uri au obţinut în anul 1955 rezultate bune.

Astfel, S.M.T. Hagieni — regiunea Constanţa, Gottlob — regiunea Timişoara şi S.M.T. Sf. Gheorghe — Regiunea Autonomă Maghiară, au depăşit producţia planificată între 12 şi 43%, productivitatea pe tractoare convenţionale cu 12—44% şi au redus preţul de cost planificat pe hectar de arătură normală cu 9—16%.

Deşi s-au creat condiţii bune pentru îndeplinirea planurilor, munca unor S.M.T.-uri nu este însă satisfăcătoare. Să luăm de exemplu, două S.M.T.-uri din regiunea Galaţi, înzestrate cu aceleaşi forţe mecanice şi avînd condiţii similare de lucru: S.M.T.-Făurei a obţinut o productivitate de 321 hectare de arătură normală pe tractor convenţional (15 cai putere), în timp ce S.M.T.-Ruşeţu a realizat numai 167. Lucrările executate de S.M.T.-Făurei au costat 116,4 lei pe hectar de arătură normală iar la S.M.T.-Ruşeţu, 184,6 lei.

Asemenea situaţii se datoresc şi faptului că în unele S.M.T.-uri folosirea parcului de maşini şi tractoare este incompletă; sînt frecvente opririle maşinilor şi tractoarelor din cauza defecţiunilor tehnice şi a proastei calităţi a reparaţiilor capitale şi curente. Dăinuie risipa în consumul de materiale şi combustibil. Toate acestea duc la creşterea preţului de cost.

Centrele mecanice, care în ultimii ani au fost înzestrate cu maşini şi utilaje noi, au datoria să îmbunătăţească simţitor calitatea reparaţiilor şi să asigure, totodată, o reducere substanţială a costului acestora.

Unele gospodării agricole de stat, care acordă atenţie regulilor agrotehnice şi de gospodărire raţională a mijloacelor cu care sînt dotate, au obţinut rezultate bune în ultimii ani. De exemplu, G. A. S.-Odobeşti şi G.A.S.-Justin Georgescu din regiunea Galaţi, G.A.S.-Apoldu de Sus din regiunea Hunedoara, G.A.S.-Satu Mare din regiunea Baia Mare şi altele.

Există însă, multe gospodării agricole de stat care produc scump şi predau statului puţine cereale, legume, lapte, carne şi alte produse agricole. Nivelul producţiei agricole atins de aceste gospodării nu corespunde gradului de înzestrare tehnică şi posibilităţilor de care dispun

O parte însemnată din pierderile gospodăriilor agricole de stat este pusă, de multe ori, în mod nejustificat pe seama calamităţilor naturii.

Atenţia conducerii G.A.S., a organelor tutelare ca şi a organelor financiare şi ale Băncii Agricole, trebuie să fie îndreptată spre ridicarea nivelului producţiei la hectar pe care o obţine fiecare gospodărie şi secţie, spre creşterea productivităţii muncii şi înlăturarea pierderilor cauzate de proasta gospodărire.

In anul 1956 sînt prevăzute a se acorda gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole, credite de stat pe termen lung, în sumă de peste 210 milioane lei, pentru procurarea de utilaj agricol, animale de rasă şi pentru lucrări de construcţii, pe lîngă creditele pe termen scurt pentru producţie.

Un sprijin însemnat pentru ţărănimea muncitoare îl vor constitui cooperativele de credit şi economie de curînd înfiinţate, care au început să acorde membrilor lor credite în condiţii avantajoase, pentru dezvoltarea producţiei agricole.

Partidul şi Guvernul au acordat şi acordă o atenţie deosebită dezvoltării capacităţii de producţie a ramurilor economiei naţionale, în care scop se alocă fonduri mari pentru executarea unui volum considerabil de lucrări capitale.

Volumul investiţiilor destinate utilării organizaţiilor de construcţii se va dubla în anul 1956 faţă de anul 1955.

In anul 1955, la unele ministere ca: Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, Ministerul Industriei Alimentare şi alte ministere a fost îndeplinit planul de construcţii şi montaj. Pe economie, însă, planul de investiţii şi în deosebi planul de punere în funcţiune nu s-au realizat în întregime.

In cursul anului trecut, numeroase obiective, care trebuiau să fie date în funcţiune pînă la sfîrşitul anului 1955, au rămas neterminate. Şi în anul 1955 a persistat împrăştierea materialelor, utilajelor şi a forţelor de muncă, pe un număr prea mare de şantiere.

Ca urmare a celor arătate, nici sarcina de reducere a costului construcţiilor n-a putut fi realizată.

O cauză care a creat serioase greutăţi în executarea lucrărilor capitale au fost desele modificări aduse de ministere în planurile lucrărilor sub limită ale întreprinderilor.

Deşi organele Băncii de Investiţii şi ale Băncii Agricole au scos la iveală unele lipsuri din activitatea organizaţiilor de construcţii şi ale titularilor de investiţii, ele nu au determinat conducerile acestora să ia măsuri concrete pentru organizarea mai bună a şantierelor, folosirea mai bună a mecanismelor de construcţii, pentru înlăturarea risipei de materiale, pentru ieftinirea costului construcţiilor, pentru darea în funcţiune la termen a obiectivelor de investiţii.

Tovarăşi deputaţi,

In Directivele cu privire la cel de-al doilea plan cincinal s-au stabilit măsuri importante în domeniul dezvoltării bazei materiale a culturii, învăţămîntului, sănătăţii, ştiinţei, culturii fizice şi sportului. In Proiectul Bugetului de Stat se prevede pentru finanţarea acţiunilor social-culturale suma de 7.693,0 milioane lei, cu 13,1% mai mult ca în anul 1955.

Sumele alocate de la buget pentru învăţămîntul de toate gradele, se ridică la 2.283 milioane lei, iar pentru dezvoltarea culturii, ştiinţei şi artei la 759 milioane lei.

In anul acesta se va introduce televiziunea în Bucureşti, se vor înfiinţa noi studiouri regionale de radio, se va lărgi reţeaua cinematografică. Instituţiile de artă, căminele culturale şi bibliotecile de la sate îşi vor îmbunătăţi şi dezvolta activitatea. S-au asigurat fondurile necesare pentru dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice în domeniul chimiei, fizicei nucleare, metalurgiei şi siderurgiei etc.

Pentru ocrotirea sănătăţii, se prevede suma de 1.935,5 milioane lei, cu 135,7 milioane lei mai mult decît s-a cheltuit în anul 1955. Capacitatea unităţilor sanitare existente se va mări cu peste 8.700 paturi.

In proiectul bugetului Asigurărilor Sociale de Stat s-au prevăzut pentru anul 1956 alocaţii în sumă de 2.112,0 milioane lei, cu o creştere de 16,4% faţă de cheltuielile anului 1955.

Ministerele şi instituţiile în sarcina cărora intră realizarea acţiunilor social-culturale, trebuie să înlăture practica cheltuirii unor mijloace băneşti, fără a ţine seama de oportunitatea şi eficacitatea cheltuielilor.

Pentru cheltuielile de întreţinere a organelor administraţiei de stat, se prevede în proiectul bugetului de stat pe anul 1956, suma de 1.364,6 milioane lei, ceea ce reprezintă 3,1% din totalul cheltuielilor.

Aparatul de stat nu s-a ieftinit pe măsura posibilităţilor. N-au fost încă înlăturate verigile paralele şi de prisos. Aparatul folosit la colectări, achiziţii şi contractări de produse agricole vegetale şi animale, este foarte numeros. La secţiunile sfaturilor populare există servicii paralele. La această situaţie a contribuit şi preocuparea insuficientă a Ministerului Finanţelor pentru îmbunătăţirea şi ieftinirea aparatului de stat.

Ministerele, direcţiile generale, instituţiile şi întreprinderile, au datoria să ia măsuri pentru întărirea conducerii concrete a întreprinderilor şi organizaţiilor economice, pentru simplificarea metodelor de planificare şi evidenţă, pentru reducerea cheltuielilor administrativ-gospodăreşti.

Pentru cheltuielile de apărare şi securitate, în Proiectul de Buget pe anul 1956 s-a prevăzut suma de 3.995,0 milioane lei, cu 476 milioane lei mai puţin decît suma aprobată prin Bugetul pe anul 1955. Această reducere constituie încă o dovadă că Republica Populară Romînă contribuie prin fapte la politica de slăbire a încordării internaţionale.

Tovarăşi deputaţi,

In anii puterii populare, Partidul şi Guvernul au acordat o atenţie deosebită dezvoltării economice şi culturale a tuturor regiunilor patriei noastre. Numai în cursul primului cincinal volumul bugetelor locale a crescut aproape de 3 ori.

Pe anul 1956, proiectele de buget ale sfaturilor populare însumează 6.541,9 milioane lei, ceea ce reprezintă o creştere de 8,1% faţă de anul 1955.

Cheltuielile pentru finanţarea economiei locale, inclusiv investiţiile capitale, însumează 2.844,2 milioane lei. In cadrul acestor cheltuieli, fondurile destinate investiţiilor sfaturilor populare, sînt în sumă de 600,2 milioane lei, la care se adaugă suma de 377,4 milioane lei, din resursele proprii ale întreprinderilor locale.

Este de menţionat că la majoritatea regiunilor planurile de investiţii capitale pe anul 1955, nu au fost realizate în proporţie satisfăcătoare. Rămîneri în urmă mai importante au avut regiunile: Constanţa, Suceava şi Iaşi.

Pentru realizarea integrală a volumului investiţiilor capitale pe anul 1956 ale sfaturilor populare, care creşte cu peste 30% faţă de anul 1955, acestea vor trebui să ia măsuri energice pentru dezvoltarea producţiei proprii de materiale de construcţii şi pentru organizarea mai bună a activităţii trusturilor locale de construcţii.

In anul 1956 se alocă de la Buget şi din resurse proprii pentru finanţarea industriei locale suma de 480,7 milioane lei.

Trebuie arătat că există încă lipsuri serioase în activitatea unor întreprinderi de industrie locală. Se fabrică produse care nu sînt cerute de consumatori, nu se acordă atenţia cuvenită valorificării resurselor locale, lărgirii sortimentelor, îmbunătăţirii calităţii produselor şi reducerii preţului de cost.

Mijloacele prevăzute în anul 1956 pentru repararea şi întreţinerea drumurilor şi podurilor de interes local sînt cu 27,1 la sută mai mari decît cheltuielile făcute în acelaşi scop în anul 1955. Necesităţile economiei şi interesele populaţiei cer o preocupare deosebită pentru repararea şi întreţinerea drumurilor de interes local.

Pentru finanţarea întreprinderilor de gospodărie comunală, a construcţiilor edilitare, repararea străzilor, salubritatea şi iluminatul public în oraşe şi centre muncitoreşti şi pentru alte acţiuni de gospodărie comunală se alocă din buget şi din resursele proprii ale întreprinderilor, suma de 958,3 milioane lei.

Sfaturile populare trebuie să se preocupe mai intens de extinderea unităţilor de deservire a populaţiei.

In anul 1956, pentru lărgirea şi conservarea fondului de locuinţe al statului, se prevede în bugetele sfaturilor populare suma de 367,4 milioane lei.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au sarcina să ia măsuri pentru folosirea integrală a mijloacelor prevăzute pentru construcţii şi repararea fondului de locuinţe. Totodată va trebui dusă o muncă intensă de lămurire în rîndurile cetăţenilor, pentru buna păstrare şi întreţinere a clădirilor pe care le folosesc.

Pentru acţiunile de învăţămînt, cultură, sănătate, sport şi prevederi sociale, în bugetele sfaturilor populare s-a prevăzut suma de 3.127,9 milioane lei, care reprezintă 48 la sută din totalul cheltuielilor acestor bugete.

Veniturile proprii ale bugetelor locale cresc în anul 1956 cu 22 la sută faţă de anul 1955, ceea ce a permis reducerea volumului dotaţiilor de la Bugetul republican, de la 882,0 milioane lei la 422,2 milioane lei.

Pentru anul 1956, regiunea Ploeşti şi-a planificat acoperirea cheltuielilor prevăzute în Buget, fără a mai recurge la folosirea dotaţiei din Bugetul republican, deşi aceste cheltuieli vor fi mai mari decît în anul 1955.

Pentru a realiza sarcinile prevăzute, comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să acorde o atenţie mai mare încasării integrale şi la timp a veniturilor proprii ca şi a acelora provenite din cotele defalcate din impozitele şi veniturile de stat.

In vederea creşterii cointeresării sfaturilor populare în realizarea şi depăşirea veniturilor stabilite prin bugetele lor, veniturile locale ce vor fi realizate peste plan, vor fi folosite în întregime pentru acoperirea unor nevoi suplimentare privind economia locală şi acţiunile social-culturale.

Tovarăşi deputaţi,

Bugetul de Stat pe anul 1956 oglindeşte posibilităţile crescute ale economiei naţionale, de a finanţa volumul sporit al lucrărilor capitale, de a asigura mijloacele financiare pentru o producţie industrială mărită, de a susţine efortul tot mai mare pe care îl face statul nostru pentru a ridica producţia agricolă la un nivel superior, precum şi de a crea cît mai multe condiţii favorabile în ceea ce priveşte transformarea socialistă a agriculturii. In Buget sînt prevăzute de asemenea alocări sporite pentru nevoile de sănătate, învăţămînt, ştiinţă, cultură şi odihnă ale oamenilor muncii. Toate acestea exprimă orientarea paşnică de dezvoltare a economiei noastre.

Realizarea prevederilor Bugetului de Stat pe anul 1956 este strîns legată de îndeplinirea de către fiecare întreprindere şi organizaţie economică a sarcinilor cu privire la producţie, ridicarea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost şi sporirea acumulărilor. Trebuie să luăm toate măsurile necesare în vederea mobilizării complecte şi la timp a rezervelor existente în economie, în vederea asigurării celei mai stricte economii în folosirea resurselor materiale, de muncă şi băneşti.

Nu încape îndoială că în anul 1956 — primul an al celui de-al doilea cincinal — prin munca dîrză a clasei muncitoare şi a întregului popor muncitor, strîns unit în jurul partidului şi guvernului, ţara noastră va realiza noi succese pe calea făuririi unei economii socialiste unitare şi a creşterii continue a nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

---

profund antiumană, că ea distruge cu sălbăticie tocmai liniştea, fericirea omului. Poziţia de ţăran sărac dijmaş face ca Ţugurlan să vadă mult mai multe şi mai departe decît alţi ţărani din sat. El este singurul care-şi dă seama că de fapt vorbăria fără noimă din adunările de la fierărie nu reprezenta decît „o apă liniştită", în care ţăranii căutau să uite de ameninţările de deasupra capetelor lor. Bătut de jandarm, de un singur lucru îi e groază mai mult chiar decît de închisoare — ca nu cumva palmele jandarmului să stingă în el „flacăra îndrăznelii". Această flacără a îndrăznelii reprezintă demnitatea lui de om şi, într-adevăr, stingerea ei ar fi mai groaznică decît închisoarea. In finalul romanului găsim un episod în care un soldat eliberat povesteşte cu amănunte apropierea lui Ţugurlan de comunişti — răzvrătitul a fost condamnat la doi ani închisoare. Episodul izbeşte însă prin artificialitatea sa, ceea ce după părerea noastră, se leagă de o lipsă mai generală a romanului.

La întrebarea: cum va fi „îndreptată" această lume, prost alcătuită? — romanul dă un răspuns nesigur. Viitorul parcă ezită să-şi trimită din depărtări razele. Am spus că episodul care aminteşte despre lupta comuniştilor din închisori are un caracter artificios. Evenimentele politico-sociale care zdruncinau ţara rătrund în Siliştea-Gumeşti parcă prin vată. Despre fenomene ca fascizarea crescîndă a ţării, mişcarea legionară — care evident s-au manifestat şi în lumea satelor — aflăm doar răzleţ, uneori abia din aluzii. Şi doar „Moromeţii" constituie în mod obiectiv o frescă a satului romînesc în preajma celui de al doilea război mondial! Avem impresia că pătrunzînd — prin stilul indirect liber — în lumea lăuntrică a lui Ilie Moromete, Marin Preda nu se mai detaşează în suficientă măsură de eroul principal pentru a zugrăvi fapte şi evenimente pe care, evident, Moromete nu le vede sau nu le dă importanţa cuvenită, datorită viziunii lui limitate despre societate. In orice caz, nu putem să fim de acord cu cei care, nespunînd nimic despre aceste lipsuri, s-au mărginit doar să apropie cartea lui Marin Preda de diferite cărţi clasice. De aici, din lipsa unei lumini puternice proiectate asupra evenimentelor social-politice care agitau epoca, unor critici li s-a creat impresia despre aşa zisele aspecte întunecate din „Moromeţii". Este limpede însă că de la această lipsă şi pînă la încriminarea de naturalism din cronica apărută în „Steaua", „e o cale atît de lungă".

*

Romanul lui Marin Preda, aşa cum am văzut, demonstrează practic şi în culori de o expresivitate rar întîlnită, absurditatea acelor teorii despre salvarea în capitalism a micii proprietăţi ţărăneşti pe calea muncii cinstite. Priviţi cum sub loviturile crizei care a izbucnit, chiar gospodăriile lui Ilie Moromete şi Dumitru lui Nae se prăbuşesc. Din vechea viaţă liniştită nu mai rămîne decît statueta de lut a chipului lui Ilie Moromete pe poliţa de la fierăria lui Iocan. Este important de subliniat că Marin Preda, zugrăvind figurile personajelor negative — dintre care cel mai adîncit ni se pare Bălosu — nu face din aceştia vinovaţi unici ai întîmplărilor tragice din Siliştea-Gumeşti. Dincolo de Bălosu, de Aristide, reprezentanţi ai capitalismului la sate, se înalţă un întreg sistem economic, o adevărată împărăţie a nedreptăţii şi inumanităţii. Cum se convinge la sfîrşitul romanului Ilie Moromete, exista undeva „o împletitură ascunsă, nişte legături nevăzute" care susţineau această „lume necruţătoare". De acolo năvălea întunericul. Da, într-adevăr, legile societăţii capitaliste creează un adevărat imperiu al întunericului. In acest imperiu sumbru şi sălbatic oamenii devin înrăiţi, sudalma, înjurătura devin vorbe obişnuite. Sentimentele umane sînt ascunse ca un lucru ruşinos parcă, în orice caz vulnerabil. Boli ca tuberculoza se asociază şi devin prieteni la cataramă cu jandarmii, cămătarii şi perceptorii. Uneori se aude plînsul sfîşietor al unui copil. Dragostea trebuie să se apere folosind alte mijloace decît omenia. Cîteodată sentimentele umane izbucnesc, dar numai pentru o clipă; apoi dispar în dosul înfăţişării de fiecare zi, colţoase, brutale.

Nu putem să încheiem, fără a vorbi despre umorul care străbate paginile romanului şi care contribuie la expresivitatea unor personaje, ca Ilie Moromete. Rămîn întipărite în mintea noastră „comediile" pe care le joacă Moromete în faţa jandarmului sau a agentului fiscal, al căror resort lăuntric îl constituie simularea prostiei, aşa cum se întîmplă şi la ţăranii lui Creangă. „A face pe prostul" constituie în acest caz o afirmare subtilă, plină de resurse comice, a superiorităţii de fapt a omului de rînd. Umorul lui Marin Preda nu este umorul tăios, şfichiuitor, care denunţă nulitatea drapată în vestminte strălucitoare, ci un umor calm, liniştit, binevoitor, care învăluie într-o lumină simpatică personajele pozitive. Gîndiţi-vă la Cocoşilă, care înjură atît de mult şi în atîtea moduri, încît nevasta lui Moromete, după plecarea lui aprinde tămîie în casă. Acest umor capătă însă treptat, spre sfîrşitul romanului, o rezonanţă tristă, se transformă într-un rîs amar. Ca o ironie, în ultimul capitol, Ilie Moromete se întîlneşte cu Traian Pisică. Fiul acestuia, Sfăfîrlică, face o poznă care în alte dăţi ar fi stîrnit hohote de rîs. Acum Ilie nici n-o observă, iar noi schiţăm un zîmbet trist.

Dacă închizînd ultima pagină a cărţilor scrise de Slavici şi Rebreanu, rămîi cu impresia — justă istoriceşte — că asemenea drame se vor mai petrece, că ele sînt obişnuite în societatea contemporană celor doi scriitori; terminînd de citit „Moromeţii" ai vie impresia că ceva trebuie să se întîmple, că aşa nu mai merge. „Timpul nu mai are răbdare" — cum spune în ultimele cuvinte ale romanului, Marin Preda.

Iar noi aşteptăm cu nerăbdare întruchiparea artistică a acestor acţiuni ale timpului cu care am fost contemporani, avînd convingerea că în următoarele cărţi ale acestei epopei despre viaţa ţărănimii, romancierul — învingînd unele reticenţe în înfăţişarea din plin a evenimentelor epocii — va întregi contribuţia originală adusă avîntului general al romanului, care cunoaşte în ultima vreme o dezvoltare unică în literatura noastră.

„Scînteia tineretului"
28 martie 1956 pag. 3-a

Noi întrevederi avute de A. I. Mikoian la Delhi

DELHI 27 (Agerpres).— TASS transmite: La 27 martie, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a avut o întrevedere cu T. T. Khrisnamaciari, ministrul Comerțului și Industriei al Indiei. Din partea indiană, la întrevedere au fost de față D. P. Karmarkar, ministrul Comerțului, Svaran Sing, ministrul Lucrărilor publice, construcției de locuințe și aprovizionării; H. V. R. Alenger și K. B. Lall, secretari ai Ministerului Comerțului și Industriei; și alți funcționari superiori ai Ministerelor Comerțului și Industriei, ministerului pentru problemele producției, ministerului industriei metalurgice.

In cursul întrevederii a avut loc un schimb de păreri în probleme legate de dezvoltarea comerțului și colaborării economice între Uniunea Sovietică și India.

La 27 martie J. Nehru, primul ministru al Indiei, l-a primit pe A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cu care a avut o convorbire.

In aceeași zi A. I. Mikoian a fost primit de S. Radhakrishnan, vicepreședintele Indiei.

Prelungirea concediului de naștere în U. R. S. S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la prelungirea concediului de naștere.

In scopul îmbunătățirii ocrotirii mamei și copilului, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., hotărăște:

Incepînd de la 1 aprilie 1956 concediul de naștere se prelungește de la 77 zile la 112 zile calendaristice stabilindu-se durata concediului la 56 zile înainte de naștere și 56 zile după naștere și acordîndu-se pentru această perioadă ajutorul stabilit.

In cazurile de naștere anormale sau în cazurile de naștere a doi sau mai mulți copii, concediul de după naștere va fi de 70 zile calendaristice.

K. VOROȘILOV, Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.;

N. PEGOV, Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin
26 martie 1956.

Speranță și încredere în lupta pentru pace și democrație

Articolul lui M. Thorez cu privire la Congresul al XX-lea al P.C.U.S,

Ziarul „L'Humanité" a publicat articolul lui Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez, cu privire la rezultatele Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Thorez scrie că este greu de apreciat întreaga valoare a materialelor și hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. pentru oamenii muncii francezi. Este lesne de înțeles, marea influență a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. care a făcut o analiză profundă a situației interne și internaționale a Uniunii Sovietice, și a arătat perspectivele de viitor. Mai mult decît atît: Congresul a analizat la timp, cu un curaj cu adevărat leninist o serie de probleme teoretice importante.

Thorez a subliniat că la Congres a fost dezvoltată teza leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței țărilor cu orînduiri sociale diferite. Congresul, scrie Thorez, a amintit că principiul coexistenței pașnice a sistemului capitalist și a celui socialist este întrutotul compatibil cu teza marxistă cu privire la inevitabilitatea înlocuirii capitalismului prin socialism.

Insă victoria comunismului în lumea întreagă nu va fi o urmare a încercărilor (care ar fi absurde) de a exporta revoluția dintr-o țară în alta sau de a provoca printr-un ordin, ci o urmare a dezvoltării condițiilor interne din fiecare țară și a faptului că modul de producție socialist își afirmă superioritatea asupra modului de producție capitalist.

Este de la sine înțeles că comuniștii nu propun capitalismului un compromis în domeniul ideologic sau al programului. Coexistența statelor nu presupune în nici un caz nici încetarea luptei politice între clase, nici un armistițiu între ele în lupta ideologică.

Thorez subliniază că teza formulată de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală are o importanță istorică mondială.

In fața partizanilor păcii din Franța, se arată în continuare în articol, stau în prezent sarcini noi în special în ce privește lupta pentru dezarmare, pentru întărirea și lărgirea continuă a colaborării internaționale, precum și pentru încetarea războaielor coloniale. Clasa muncitoare franceză luptă astăzi pentru încetarea imediată a războiului din Algeria și pentru recunoașterea existenței de fapt a națiunii algeriene, ceea ce corespunde întru totul adevăratelor interese naționale ale Franței.

Marile transformări care au loc în întreaga lume, continuă Thorez, au creat astăzi condiții mai favorabile nu numai pentru lupta pentru o pace trainică, ci și pentru trecerea țărilor nesocialiste la socialism. Formele acestei treceri sînt și mai variate decît în trecut. Thorez arată că comuniștii n-au fost niciodată adepții violenței. Comuniștii, scrie el, sînt adversarii violenței și agresiunii din partea reacționarilor. Este întrutotul firesc ca comuniștii să prefere formele cele mai puțin dureroase de trecere de la un sistem social la altul.

Thorez subliniază că se fac încercări de a știrbi drepturile democratice ale poporului în special prin introducerea pe cale arbitrară a unor sisteme electorale reacționare.

Marea burghezie franceză se străduiește din răsputeri să împiedice parlamentul să devină glasul națiunii, un instrument al poporului. Forțele reacționare au creat o cameră specială — Consiliul Republicii — care nu este aleasă prin vot universal și în care comuniștii care reprezintă mai mult de o pătrime din totalul alegătorilor, nu dețin decît 5 la sută din mandate. Thorez arată că magnații marii finanțe și politicienii reacționari se tem de Frontul Popular și de aceea amenință din nou pe comuniști și cer chiar interzicerea partidului comunist tocmai în momentul cînd se pune problema unor căi noi de trecere la socialism. Faptele adaugă Thorez, arată din nou cine are inițiativa în ceea ce privește violența și acțiunile ilegale.

In articol se subliniază în continuare că în rezolvarea problemei căilor de trecere la socialism, un rol principal, așa cum s-a subliniat la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. îl au condițiile concrete din fiecare țară și situația creată de-a lungul istoriei.

Ultima parte a articolului lui Thorez este consacrată problemelor privind activitatea partidului comunist.

In încheiere Thorez scrie că poporul sovietic a aprobat cu căldură hotărîrile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și este ferm hotărît să le traducă în viață. Această hotărîre are o mare importanță pentru comuniștii și pentru toți oamenii muncii din celelalte țări. Milioane de proletari, de oameni simpli din Franța sorb din ele curajul, speranța și încrederea în lupta pentru pace și democrație, pentru unitatea clasei muncitoare și pentru unirea tuturor forțelor populare în lupta pentru un viitor socialist și pentru măreția țării lor.

Lucrările Scupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia

BELGRAD 27 (Agerpres). — La 26 martie Scupșcina Populară Federativă a R.P.F. Iugoslavia și-a continuat lucrările. In ședința comună a Vecei Federative și a Vecei producătorilor, Svetozar Vukmanovici, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, a prezentat raportul asupra planului social pe anul 1956.

Vorbind despre dezvoltarea în ultimii ani a economiei iugoslave Vukmanovici s-a ocupat de două aspecte principale caracteristice: dezvoltarea rapidă a forțelor de producție și construcția industriei grele. Vukmanovici a arătat că în perioada 1947—1955, în economia națională au fost investite peste 2.300 miliarde dinari, ceea ce înseamnă că în economia națională s-au investit anual în medie aproximativ 260 miliarde dinari, sau 25 la sută din venitul național. Această dezvoltare a fost necesară pentru creșterea forțelor de producție, pentru întărirea apărării, apărarea independenței și construirea socialismului.

In dezvoltarea economiei predomină creșterea producției industriale care a sporit de 2,5 ori în comparație cu perioada dinainte de război. In mod deosebit, s-a dezvoltat industria grea, producția de energie electrică a crescut de 3,7 ori, siderurgică de 3,5 ori, a industriei de prelucrare a metalelor de 4,25 ori. Producția mijloacelor de producție a crescut de peste 9 ori în comparație cu 1939.

Vorbind despre consumul populației, Vukmanovici a arătat că în 1955 acesta a crescut cu 12,6 la sută în comparație cu 1952. A crescut mai ales consumul populației rurale. In aceeași perioadă, veniturile bănești ale populației au crescut cu 62 la sută, iar fondurile mărfurilor de consum cu 18 la sută. Această mare disproporție reducea la zero tendința ca odată cu creșterea producției mărfurilor de larg consum să crească și nivelul de trai al populației urbane și în primul rînd al muncitorilor și funcționarilor.

Vukmanovici a subliniat că în 1956 principalele sarcini ale politicii economice constă în a dezvolta la maximum producția și forțele de producție.

Reducerea investițiilor capitale este o consecință a tendinței de a pune în concordanță activitatea în domeniul construcției capitale în Iugoslavia cu posibilitățile materiale, pentru a se limita în acest fel creșterea fondului de salarii și a se crea o situație normală pe piața consumului.

După restabilirea relațiilor comerciale și economice cu Uniunea Sovietică și cu țările Europei răsăritene, Iugoslavia își dezvoltă comerțul exterior aproape cu toate țările lumii.

Vukmanovici a arătat că deși exportul a crescut, deficitul balanței de plăți s-a mărit anul trecut. Aceasta este o consecință a creșterii importului în general și în primul rînd a creșterii simțitoare a importului de alimente și materiale pentru producție și reproducție. Vukmanovici și-a exprimat convingerea că ținîndu-se seama de noile acorduri de import, de amînarea termenelor de achitare a datoriilor și semnarea unor acorduri prin care țara va obține împrumuturi în condiții avantajoase, în 1956 se vor crea posibilități favorabile acoperirii deficitului balanței de plăți.

De peste HOTARE

ÎN ORAȘUL UNDE S-A NĂSCUT BURNS

LONDRA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Delegația de energeticieni sovietici în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Centralelor Electrice, își continuă călătoria prin Marea Britanie.

La 27 martie grupul de delegați sovietici a vizitat localitatea din apropierea orașului Eire în care s-a născut Robert Burns, genialul poet scoțian. Membrii delegației au vizitat cu interes casa în care s-a născut și a trăit Burns, și au examinat cu atenție obiectele și manuscrisele poetului expuse în muzeu. In numele delegaților, G. M. Malenkov a scris următoarele în cartea de impresii: „Noi, oamenii sovietici, îl iubim și îl cinstim pe marele poet scoțian, Robert Burns".

Ședința Consiliului de Securitate

La ordinea de zi: Problema palestiniană

NEW YORK 27 (Agerpres).— La 26 martie a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate, convocată la cererea delegației S.U.A., pentru examinarea problemei palestiniene. La ședința Consiliului au luat de asemenea parte, în urma cererii lor, reprezentanții Egiptului, Libanului, Siriei, Iordaniei și Israelului.

Luînd primul cuvîntul, Lodge, reprezentatul S.U.A. a declarat că situația din Palestina este „alarmantă" și „nestabilă". Lodge a propus Consiliului de Securitate să adopte rezoluția prezentată de el și care împuternicește pe secretarul O.N.U. „să caute personal căi și mijloace pentru reglementarea numeroaselor chestiuni" legate de problema palestiniană. Propunerea americană prevede ca secretarul general să se consulte de urgență cu părțile (adică cu statele arabe, pe de o parte și cu Israelul, pe de altă parte), precum și cu generalul Burns, șeful statului major al observatorilor armistițiului din Palestina.

Propunerea reprezentantului american a fost sprijinită de Alphand, delegatul Franței și Walker, reprezentantul Australiei. Totodată, Alphand a declarat că nu trebuie „să se spere prea mult că Hammarskjoeld va reuși să slăbească încordarea".

A. Sobolev, reprezentantul U.R.S.S., a declarat că va lua cuvîntul după ce va asculta părerea părților direct interesate (adică a statelor arabe și a Israelului).

Dixon, delegatul Angliei, a declarat că guvernul englez sprijină inițiativa S.U.A. și va vota pentru rezoluția propusă de delegatul american.

Sprijinind rezoluția americană, Abdoh, reprezetantul Iranului, a propus ca discutarea acesteia să se amîne pentru 3 sau 4 aprilie. Propunerea delegatului iranian a fost sprijinită de Brilley, delegatul Iugoslaviei, și de Sobolev, reprezentantul U.R.S.S.

Reprezentantul S.U.A. a stăruit ca rezoluția să fie pusă la vot mai curînd. In acest scop el a propus ca următoarea ședință a Consiliului să fie convocată la 28 martie.

După discuții, Dixon, care a prezidat ședința, a declarat că Consiliul de Securitate se va întruni la 28 martie și va relua discutarea acestei probleme la 3 aprilie.

Cu aceasta ședința Consiliului de Securitate a luat sfîrșit.

O afacere care miroase a petrol

WASHINGTON 27 (Agerpres). Departamentul de Stat al S.U.A. a dat publicității la 23 martie textul unei declarații a secretarului de stat adjunct, Allen, cu privire la diferendul dintre Anglia și Arabia Saudită referitor la oaza Buraimi. Declarația arată că dacă Consiliul de Securitate va discuta această problemă, guvernul american „ar putea să ia atitudine împotriva Marii Britanii".

„Americanii, a spus Allen, sînt vital interesați în această problemă, deoarece dacă oaza Buraimi ar rămîne sub suveranitatea Arabiei Saudite, dreptul la exploatarea zăcămintelor petrolifere din acest teritoriu ar reveni unei societăți americane. Dacă oaza Buraimi ar fi considerată ca teritoriu din afara regatului saudit drepturile asupra terenurilor petrolifere ar reveni în cea mai mare parte unor societăți britanice".

Egiptul produce „necazuri" Foreign Office-ului...

LONDRA 27 (Agerpres). — Interviul acordat de primul ministru al Egiptului, Nasser, unui corespondent al ziarului „Observer" pe marginea politicii Angliei în Orient a provocat o reacție violentă în cercurile oficiale britanice. Agenția Reuter anunță că purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe britanic (Foreign Office) a atacat declarațiile primului ministru al Egiptului, declarînd că în urma acestei atitudini ar fi greu „să se îmbunătățească relațiile anglo-egiptene".

In cercurile oficiale din Marea Britanie, precum și în presă se vorbește intens de necesitatea „revizuirii radicale" a politicii Angliei față de Egipt.

După cum anunță ziarul „Daily Mail", amabasadorului Marii Britanii la Cairo, Trevelyan, i s-au dat instrucțiuni „să protesteze împotriva propagandei antibritanice declanșată de Egipt". Ziarul adaugă în continuare: „Dacă Nasser nu ține seama de acest avertisment, Marea Britanie ar putea să adopte o atitudine mult mai fermă".

Din relatările agențiilor de presă rezultă că se încearcă să se transforme problema finanțării barajului de la Assuar într-o sursă de șantaj la adresa guvernului egiptean pentru a-i obliga să adopte o atitudine „mai favorabilă" față de pactul de la Bagdad.

24 ore

BERLIN: — La 23 martie, tov. Iosif Puvak, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P. Romîne în R.D. Germană, și-a prezentat scrisorile de acreditare președintelui R.D. Germane, Wilhelm Pieck.

BRATISLAVA: — La 25 martie, violonistul romîn Mihai Constantinescu, care se află în R. Cehoslovacă, a dat un concert la Bratislava împreună cu orchestra filarmonică slovacă.

LONDRA. — La 27 martie a avut loc la Londra ședința ordinară a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ședința a fost prezidată de reprezentantul S.U.A., H. Stassen. Următoarea ședință are loc la 28 martie.

PRAGA: — In presa franceză și în unele ziare străine, precum și în emisiunile radiofonice cu privire la declarațiile ministrului Afacerilor Externe al Franței, Pineau în Comisia pentru Afacerile Externe a Adunării Naționale a Franței, s-a afirmat că în Algeria ar sosi armament cehoslovac, prin porturile Triest și Tripoli. Agenția telegrafică cehoslovacă este împuternicită să declare că aceste știri nu corespund adevărului.

PARIS: — După cum anunță presa pariziană, „Frontul Național", condus de partidul burghez naționalist tunisian „Neo-Destur", a obținut la alegerile pentru Adunarea Constituantă Națională, care au avut loc la 25 martie, 597.763 voturi și toate cele 98 de mandate.

SAIGON: — După cum relatează agenția France Presse, în Vietnamul de sud au reînceput luptele împotriva armatei sectei religioase Hoa Hao. După cum se anunță, la vest de Saigon sînt în curs lupte sîngeroase între armata sectei și forțele guvernamentale sprijinite de unități navale și de aviație.

COPENHAGA: — Greva oamenilor muncii din Danemarca continuă. La 26 martie în prezența unui mediator au avut loc tratative între președintele Uniunii patronilor din Danemarca și președintele Uniunii Sindicatelor.

Prin cunoaștere spre prietenie

Răsfoind nr. 1 al revistei „Tineretul lumii"

Nu avem încă un mijloc de transport care să ne ducă cu iuțeala gîndului peste mări și țări, nu avem un aparat de fotografiat care să prindă în scurt timp instantanee din cele mai diferite țări ale globului pămîntesc. Răsfoind însă împreună primul număr din acest an al revistei „Tineretul lumii" vom putea călători lesne pe întregul glob pămîntesc, vom cunoaște tineri diferiți, care prin idealurile și năzuințele lor sînt prietenii noștri, ce luptă pentru pacea și fericirea omenirii.

Să poposim mai întîi în orașul austriac Steyr, din Austria de sus. Tinerii de aici au multe dorinți și aspirații. Cel mai mult îi preocupă însă îmbunătățirea situației lor materiale. Tînăra Gertrude, în vîrstă de 18 ani e vînzătoare într-un magazin și cîștigă doar 300 șilingi pe lună. Ea dorește ca în anul 1956 să-și găsească alt post și din economiile pe care le va realiza să-și cumpere un costum taior elegant, la modă. Tînărul Walter e logodit și dorește ca anul acesta să-și înjghebeze un cămin.

Aceste dorinți ale tinerilor austrieci sînt simple, modeste, dar greu de realizat în țara lor. In discuțiile tinerilor de aici adesea revine o frază obsedantă: „Sper că voi avea slujbă în anul 1956".

Răsfoim mai departe revista și poposim într-o altă țară din Europa, în Germania occidentală. Aflăm că aici Festivalul de la Varșovia continuă. Prin cluburi și cercuri tinerii care au fost la Varșovia răspîndesc nobilele idei ale Festivalului — pace și prietenie.

Ideea festivalurilor e mereu vie în rîndul tineretului din lumea întreagă, festivalurile fiind mărețe sărbători de neuitat ale tinereții. Pentru o bună organizare a celui de al VI-lea Festival de la Moscova, pentru a aduna sugestii și propuneri, primul număr al „Tineretului lumii" începe o mare anchetă printre tineri și tinere, organizații și persoane din lumea culturală, artistică, politică și sportivă.

O altă întoarcere de filă este de ajuns pentru a părăsi continentul european și a ajunge în Africa de Sud. Tinerii de aici trec astăzi zile grele, lipsite de bucurii. Umbra întunecată a asupririi politice și rasiale planează deasupra capetelor celor mulți de pe aceste meleaguri. Conducătorii tineretului sînt exilați, condamnați la munci grele pentru „vina" de a fi „condus manifestații". Dar, cu toate aceste greutăți, tinerii privesc înainte cu încredere. Ei organizează festivaluri, excursii, expoziții de fotografii — toate acestea pentru pace, prietenie și egalitate rasială.

Citești grăbit veștile adunate în revistă de pe toate meridianele pămîntului și ai în față o imagine generală a vieții tinerilor din toate colțurile lumii, tineri ce clocotesc de dorința de a se cunoaște, de a se înțelege și a cimenta punțile prieteniei. Afli cu legitimă bucurie de manifestări mereu mai numeroase și mai puternice prin care tineretul din diferite țări își manifestă dorința de colaborare, de pace.

Tinerii din cele două părți ale Germaniei vor organiza anul acesta o „Vară a prieteniei". Vor avea loc mici festivaluri, manifestări artistice, iar punctul culminant îl va constitui „Serbarea costumelor naționale din toate țările lumii".

La Paris se va organiza în vara aceasta, din inițiativa F.M.T.D., prima întîlnire a tinerelor fete din Europa.

In pagina specială închinată tinerelor fete — pagină ce o vom regăsi în fiecare număr viitor al revistei — aflăm de eroismul Mariei Therese, o tînără fată de 19 ani, fiica unor pescari francezi de pe malurile Mediteranei, care a salvat de la moarte trei pescari ce se răsturnaseră în mare.

Răsfoim mai departe revista. Vești, mereu vești noi despre realități și... proiecte atomice, despre istoricul jazului, despre pictura mexicană.

Numeroase alte articole, reportaje, scrisori și fotografii ne poartă, tineri cititori, de pe un meridian pe altul, ne întregesc imaginea luptei pe care tînăra generație a lumii o duce pentru întărirea legăturilor de prietenie a tineretului de pe întregul glob.

O copertă viu colorată, ce înfățișează montarea unui satelit artificial, te îmbie să răsfoiești și să citești revista cu pasiune, de la început și pînă la ultima pagină.

Și astfel, pagină cu pagină, primul număr al revistei Federației Mondiale a Tineretului Democrat, poartă un mesaj de prietenie, pe care îl vedem străbătînd — pentru a ajunge pînă la noi — sute și mii de kilometri, prin văzduh ori prin apă, prin firul sbîrnîitor al telegrafului sau prin cel al telefonului. Iar din mesajele acestea de prietenie pe care tinerii și le transmit prin revistă din cele mai îndepărtate puncte geografice ale globului, desprindem firul viu al marii și nobilei epopei a veacului nostru — epopeea luptei pentru pacea omenirii, pentru viitorul luminos al tineretului.

C. MACOVEI

Sport Sport Sport

Astăzi încep în sala Floreasca — la șah și tenis de masă:

Finalele Spartachiadei de iarnă a tineretului

Abia s-au terminat întrecerile finalei la schi de la Poiana Stalin și în București încep astăzi în sala Floreasca finalele la șah și tenis de masă ale Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Timp de patru zile — 28—31 martie — campionii regionali ai Spartachiadei, cei mai buni jucători de șah și tenis de masă de la orașe și sate, își vor disputa cu îndrăzneală întîietatea. Ei sînt reprezentanții zecilor și sutelor de mii de tineri din fiecare regiune a țării care au participat în diferite faze la probele acestei uriașe competiții sportive de masă.

Tinerii patriei noastre urează cu căldură tuturor participanților sosiți în București la finalele pentru șah și tenis de masă ale Spartachiadei de iarnă a tineretului, succes deplin în întreceri!

OASPEȚI AI CAPITALEI

Dimineață. Gara de Nord. Forfotă. La fiecare 5—10 minute sosește un nou tren. Sute de pasageri inundă peroanele. Prin zumzetul neîntrerupt se aude clar vocea crainicei, puternică, melodioasă

— Bine ați venit, finaliști ai Spartachiadei de iarnă a tineretului!

Ieri, Capitala patriei noastre a primit din nou oaspeți dragi: sportivi din toate colțurile țării, cîștigători ai etapelor regionale ale Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Ora 7. La biroul special amenajat în Gara de Nord pentru primirea finaliștilor Spartachiadei, tovarășul Petre Voiculescu ne informează despre primii oaspeți sosiți:

— Sînt cei din regiunea Bacău. Au venit în cursul nopții. Acum au sosit membrii delegațiilor din regiunile Suceava, Galați, Iași...

Deși pare puțin nefirească pentru această oră matinală, totuși, în sala mare a biroului de primire domnește o atmosferă vie, agitată. Inainte de a părăsi gara, plecînd cu confortabilele autobuse „Skoda" spre hotel, tinerii sportivi se opresc aici unde capătă informații amănunțite despre problemele care-i interesează. se cunosc între ei, discută, se împrietenesc.

CUNOȘTINȚE VECHI...

Intr-un colț stau prietenește de vorbă instructoarea de pionieri Ortensia Tîrlă din regiunea Suceava și pionierul Dan Ursache din regiunea Iași. Sînt cunoștințe vechi. S-au întîlnit pentru prima dată anul trecut. Amîndoi au participat atunci la întrecerile finale ale Spartachiadei de vară a satelor. Intrebările abundă; răspunsurile sînt concise.

Amîndoi au fost de acord că întrecerile vor fi disputate și că învingătorii turneelor de șah (băieți și fete) vor trebui să lupte din greu pentru titlu.

Intre timp, în gară au sosit accceleratele 406 și 204. Cu ele au venit tinerii finaliști ai Spartachiadei din Regiunea Autonomă Maghiară, Baia Mare, Hunedoara, Craiova.

...ȘI NOI PRIETENII.

Tinerii jucători de tenis de masă pot fi identificați cu ușurință. Sînt mai gălăgioși, discută cu aprindere. Cei care au mai fost în sala Floreasca (locul de desfășurare a întrecerilor) sînt asaltați cu întrebări:

— Lumina nu este prea puternică?

— Dar mesele de joc, cum sînt?

Jucătorii din regiunile Galați și Bacău au hotărît pe loc: după amiază vor merge împreună să vadă sala și să facă antrenament! Scopul: o pregătire cît mai bună.

Törk Vilma are 20 de ani. E țărancă muncitoare din comuna Troița, Regiunea Autonomă Maghiară.

Preisler Matilda e calculatoare la sectorul 5 I.F.T. din comuna Putna raionul Rădăuți.

Au preocupări diverse. Una joacă șah iar cealaltă tenis de masă. Amîndouă sînt însă bucuroase să se cunoască îndeaproape, să se împrietenească. Deși deabia s-au cunoscut, au hotărît încă de pe acum să-și scrie. Numărul prieteniilor legate în această competiție a sporit!

Vreți să-i vedeți, să-i cunoașteți pe acești tineri, ca și pe toți ceilalți finaliști ai Spartachiadei de iarnă a tineretului la șah și tenis de masă? Veniți astăzi în sala Floreasca unde încep întrecerile.

Programul primei zile a turneului F.I.F.A.

In cadrul unei recepții ce a avut loc marți după amiază, Pesta Laszlo, vicepreședintele Sfatului popular al orașului Budapesta a urat bun venit reprezentanților celor 16 țări participante la turneul internațional de fotbal F.I.F.A., rezervat echipelor naționale de juniori și a declarat deschisă cea de a 9-a ediție a acestei competiții.

Primele 4 meciuri se vor disputa la 28 martie în orașele Budapesta, Salgotarjan, Dorog și Eger, capul de afiș fiind constituit de întîlnirea de la Budapesta — R. P. Ungară—R.F. Germană. Celelalte jocuri programate sînt: R. P. Bulgaria—Anglia, Italia — Belgia și Franța—Saar.

Lotul juniorilor romîni s-a antrenat marți pe stadionul „Voroș Logobo" din Budapesta. Fotbaliștii romîni au făcut exerciții pentru menținerea condiției fizice, după care au jucat timp de 20 de minute la două porți. Linia de atac a echipei a fost în mare vervă de joc.

La sfîrșitul acestei săptămîni va sosi în Capitală echipa belgiană de fotbal Sporting Club Charleroi. Oaspeții vor susține în țara noastră două întîlniri: la 1 aprilie, pe stadionul „23 August" cu echipa C.C.A., actuala fruntașă a clasamentului campionatului categoriei A și la 3 aprilie la Cluj cu echipa Știința.

In fotografie: echipa de fotbal S. C. Charleroi.

PE SCURT

● *După cum transmite corespondentul Agenției Associated Press, luni seara a sosit la Tokio avionul care transporta delegațiile de jucători europeni și echipa Indiei în vederea începerii campionatelor mondiale de tenis de masă. La sosire, pe aeroportul Haneda, o mare mulțime a ieșit în întîmpinarea sportivilor din diferite țări.*

● Intre 27 martie și 30 aprilie se va desfășura la Amsterdam turneul candidaților la titlul de campion mondial de șah.

In seara zilei de 26 martie la Amsterdam a avut loc festivitatea deschiderii oficiale a turneului, iar marți s-a jucat prima rundă.

● *Răspunzînd invitației asociației sportive „Dinamo" vineri vor sosi în Capitală echipele de volei și baschet ale asociației Spartak din Sofia. Sportivii bulgari vor susține în București mai multe jocuri.*

Spectacolele de azi

Patria: Festivalul filmului italian: Cavalerul fără lege; *Magheru, Infrățirea între popoare, El. Pavel*: Sfîrșitul unei cariere; *Republica, Filimon Sîrbu, București, Al. Sahia*: Bel Ami; *V. Alexandri, I. C. Frimu, Flacăra, 1 Mai, Libertății*: Serenada străzii; *Lumina*: Drum periculos; *Central, Rahova*: La marginea orașului; *Victoria*: Fetele din piața Spaniei; *Maxim Gorki, Timpuri Noi*: Prietenia marilor popoare; *Al. Popov, Miorița, N. Bălcescu*: Accidentul; *Grivița*: Vagabondul (seria I); *8 Martie*: O călătorie în epoca preistorică; *V. Roaită*: Furtuna Echinocțiului; *Cultural, Munca*: Star fără voie; *Unirea*: Muzică și dragoste; *Const. David*: Soldatul Ivan Brovkin; *T. Vladimirescu, Volga*: Reprezentație de gală; *Carpați*: Tata, mama bona și... eu; *Arta, Popular*: Poveste neterminată; *Moșilor*: Căi albastre; *23 August*: Vagabondul (seria II); *Donca Simo*: Matrozul Cijik; *Ilie Pintilie, Aurel Vlaicu*: Trei starturi; *M. Eminescu*: Tinerețe zbuciumată; *8 Mai*: Altura; *Olga Bancic*: Rio Escondido; *Coșbuc*: Desfășurarea și Ilie face sport.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52